

AZ OROSHÁZI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
INGYENES LAPJA

2017 LUTHER
REFORMÁCIÓ 500

Oroszházi HARANGSZÓ

XXIV. évfolyam 1. szám · 2017. húsvét

„...nincsen itt. Íme, ez az a hely, ahova őt tették.”

Sok száz üres sírt láttam már életemben, sok száz üres sír mellé érkeztem elsőnek, sok száz üres sír látványa jelentette már számomra a mulandóság kérlelhetetlen jelét. Kerestem tekintetemmel a sírok közt végzett munka nyomát, az odatámasztott lapátnyeleket, a parcellák kőrengetegében a frissen kihantolt földet, mint egy új, lükettő sebet, ahová oda kell vezetnem a mögöttem lépkedőket, hogy még egyszer szembenézzünk vele: „...porrá kell lenned.” Amikor elsőként érek oda, s elsőként nézek bele a süketen ásító gödörbe, nem jut eszembe soha az egykor elsőként odaérők bizonyossága. A kifulladás nem a futás, nem is a hosszú temetési menet fáradtsága miatt fojtogat, hanem a tehetetlenség miatt. Meg kell szólalnom, miközben én sem tehetek semmit. Nem tudok csodát tenni, nem tudok hitet adni, csak remélni, hogy néhány szó majd utoléri azt, akinek szüksége van rá. Az üres sír látványa, mint az emlékeket

végleg elnyelő feledés, megkérdőjelezhetlenné pecsételi a mulandóság törvényének érvényesülését: ennyi volt. Innentől kezdve fényképek sárgulása, régi levélpapírok töredezése az időegysége annak, hogy megmérhessük, kit meddig őriz meg az emlékezet ebben a világban.

Az üres sírhoz jutva a körülálló szemében, lehajtott fejének látványában megannyi elszalasztott lehetőség, rosszul kimondott szó érzése ölt testet. Az egész élmény a múltban gyökerezik, amit kénytelen-kelletlen, ki kell szaggatni, hogy vesztéssel, fájdalommal, de mégis tovább tudjunk élni. Az üres sír körül az élettől búcsúzó ember méltóságának csendjét még mélyebbé teszi a rádöbbenés csendje: az előttünk járó útja a mi utunk is. És mégis odaérek, odaálok újból és újból, sok száz plusz egyedyszer és többször, amíg tehetem. És nemcsak azért, mert ez a dolgom, mert a papnak temetnie is kell, hanem mert volt egy olyan

üres sír, aminek látványa mindent megváltoztatott. Volt egy üres sír, amitől nem lehetett úgy elmenni, hogy a múlt idő majd lassan ellep mindent, és az utolsó emlékekkel együtt az egész történet is semmivé lesz. Volt egy üres sír, ami nem azért volt üres, mert utolsó állomásként várt valakit, hanem azért, mert nem tudta magába zárni azt, akit oda tettek. Mert akit oda tettek, erősebbnek bizonyult mindennél. Halála a mindennél erősebb szeretet jele és valósága volt, áldozatát az életért hozta, és ezt a kettőt – az Isten szeretetét, és az általa megteremtett élet erejét – semmi nem képes legyőzni. Még a halál sem.

Elszalasztott lehetőségeinkkel, rosszul kimondott szavainkkal, elkövetett bűneinkkel kegyetlenül szembesülünk akkor, amikor már nincs kinek megfogni a kezét, nincs kinek szebben mondani a szót, nincs kitől bocsánatot kérni. Hiába vernék fejünket a falba, hiábavaló az áldozat. De aki

Mindenkinek
áldott feltámadási
ünnepet kíván
az Oroszházi
Evangélikus
Egyházközség!

ÜNNEPI ALKALMAINK

- **ÁPRILIS 13., nagycsütörtök:**
17 óra: úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti házban
- **ÁPRILIS 14., nagypéntek:**
10 óra: úrvacsorai istentisztelet a templomban
17 óra: passiósi istentisztelet a templomban
- **ÁPRILIS 16., húsvét ünnepe:**
5 óra: hajnali feltámadási istentisztelet
10 óra: ünnepi úrvacsorai istentisztelet a templomban
- **ÁPRILIS 17., húsvét 2. napja:**
10 óra: úrvacsorai istentisztelet a templomban

minden elszalasztott lehetőségünk, rosszul kimondott szavunk, elkövetett bűnünk terhét magára vette, átélte velünk, helyettünk, az megadta az újrakezdés mindennapi esélyét. Nem taposta sírba mindennek átka, hanem felemelkedett belőle, és megmutatta: élj tovább, kezdj újra! Nem pusztán tér és idő korlátai közé szorított léted az egyetlen töredék az örök időből, ami neked jut, hanem kiteljesedhetsz az örök életbe, mert Isten ezt akarja! Húsvét üres sírja mellett Istentől és egymástól való elszakadtságunk a teljesség ígéréteben gyógyul új egység és békességé.

Minden a múltunkhoz tartozik, ami ugyanolyan visszahozhatatlan, mint annak élete, akinek új sírt nyitunk temetőinkben. A múlt egyre hosszabb, egyre terjedelmesebb, és egyre többet emészt fel a jövőből. Márpedig a jövő, a holnap az igazi levegője az életnek. Ami értelmessé teszi a küzdelmet, az áldozatot, ami teljessé teszi az örömet, elviselhetővé a fájdalmat. A húsvéti üres sír a jövő üzenete. A múlt mérhető: évek, életek, történelmi korok, eltelt évezredek, évmilliók. De a jövő nem mérhető így: nincs határa, mindennél több és teljesebb. Ezt a felmérhetetlen perspektívát tár-

ta fel előttünk a Megváltó, amikor áttörte azt a korlátot, ami még útjában állt annak, hogy lepergett múltunk elfedje előlünk a múlhatatlant. A bűn zsoldja a halál, Isten embert mentő szeretetéből örökre megfizettetett.

Régi, Dunántúlról hozott liturgikus mondattal indulok minden alkalommal a sírokhoz: „...elbocsátunk immár a minden halandók útján, amelyen te csak előttünk jársz, és amelyen egykor nekünk is követnünk kell téged.” Jézus üres sírja nélkül ez a mondat a rezignált, kétségbeesett beletörődés szava: nem kerülhetjük el sorsunkat. Húsvét hajnalának felfedezésével, asszonyok döbbenetével, fénylő ruhás mennyei követek számon kérő kérdésével, Péter és János futásával, Tamás bizonyosságával azonban visszajára fordul az ijesztőnek tűnő mondat, és evangéliummá válik. A minden halandók útja azóta az élet útja! A születésünktől halálunkig tartó időív felett végig ott van az élet szövetségét ígérő Isten szivárványíve, az őstörténetben megígért áldás, ami nem csak vetésre és aratásra, földi dimenzióknak fenntartására vonatkozik, és amiben ugyanúgy ott van Isten életigenlő szeretete, mint a teremtésben, az elszakadni

akaró ember szüntelen hazavárásában, a halál időlegességének húsvéti felmutatásában.

Létezik egy üres sír, amit meglátva nem kell megkérdőznünk azt, hogy kit fognak idehelyezni. Létezik egy üres sír, ami nem a porrá létel szomorú törvényének beteljesítésére készült. Létezik egy üres sír, amiben egészen mást látunk meg, mint lepleket és kétségeket: emberért érkező Istent, nagypénteki áldozatot, az élet mindennél nagyobb erejét. Az első húsvét megfordította a történelem kerekét: a múlt és ami benne van, az Istentől mindig távolodó, vele mindig ellenségeskedő ember története és történelme egyre kevesebb lesz a jövőhöz képest. A jövőhöz, ami Jézus Krisztus önfeláldozása óta a teljességet, az életet, Isten eredeti tervének megvalósulását jelenti. A teremtéstörténet tragikus fordulata a múlt: a végtelen, az örök, a tökéletes élet elvesztésének fájalmát mondja el nekünk. A feltámadás, a katarzis felszálló ága a jövő: magával ragad az elveszett végtelen, az örök, tökéletes élet újra megtalálásának valóságába, az istengyermekség örömeibe.

ÖRDÖG ENDRE

Mit ünnepelünk nagypénteken?

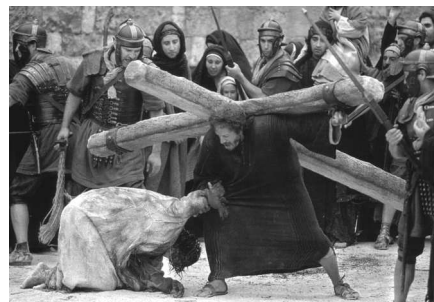
Az idei évtől kezdve Magyarországon is ünnepnap nagypéntek. Ezt a döntést egy keresztyén ember csak üdvözölheti, de az „ünnep” elnevezés felemásan hangzik.

Az ambivalens álláspont oka az, hogy egyrészt ezen a napon szenvedett helyettünk Jézus, bűneink miatt halt kereszthalál. Másrészt az ember Isten elleni lázadásának kifejeződése is. Ez egyszerre volt Isten akaratja és emberi gonoszság következménye. Mi legyen a válaszuk az emberi gonoszság láttán? Sirassuk-e a Megváltónkat? Jézus – Lukács evangéliuma szerint – ezt mondta a kereszttúton: „A népnek és az asszonyoknak nagy sokasága követte őt, akik jajgattak, és siratták őt. Jézus pedig feléjük fordulva ezt mondta nekik: »Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok, hanem magatokat és gyermekeiteket sirassatok...«” [Lk 23,27–28]

Húsvét ünnepére ténylegesen használható az „ünnep” kifejezés, hiszen ekkor támadt fel a halálból Jézus. Ő akkor nem az

emberek részvételére vágyott, hanem arra, hogy azok meglássák: mindez az ő bűneik következménye. Az igaz szenved a nem igazakért.

Jézus győzelmet vett a halál felett. Számunkra még utolsó ellenség a halál, de Jézusba vettet hit által mi is a győztes oldalán állhatunk. A keresztyén emberek számára nagypéntek a húsvéti ünnepkör nagyon fontos napja. De a nagypénteket nem szabad önmagában tekinteni. Jézus kereszthalálát és feltámadását együtt kell látnunk.

Ebben az esztendőben 500 éves a reformáció. Annak idején Luther Márton a kereszt teológiáját hirdette. Azaz, hogy Jézus szenvedéséről nem feledkezhetünk meg: „Istent csakis szenvedések közt és a kereszten, azaz Krisztus keresztségében lehet megismerni. A keresztfá értelme pedig csak annak számára lesz nyilvánvalóvá, aki maga is kereszt és szenvedések alatt van... A kereszt teológusa tudja, hogy az igazi teológia és Isten igaz megismerése a keresztre feszített Krisztusban van.”

Most nem csak Isten áldásainak örvendezhetünk, hanem a szenvedés útján is követnünk kell őt. Mire szolgálhat tehát nagypéntek napja? Arra, hogy megálljunk a hétköznapi rohanás közepette, és rádöbbenjünk arra, hogy az élet igazi értelme nem abban van, hogy hajszoljuk az anyagi javakat, hanem abban, hogy személyesen megismerjük teremtő és megváltó Istenünket.

LACZKI JÁNOS

Az I. világháború orosházi evangélikus halottai XIII.

Amikor IV. Károly magyar király trónra lépett, az Orosházi Evangélikus Egyházközség felügyelője, Bulla Sándor úgy vélekedett: „...*biztató reménységgel tekinthetünk országálása elé.*”

Februárban II. Miklós orosz cár lemondott, nem kellett komolyabb orosz támadásoktól tartani, így a Monarchia hadvezetése csapatokat vezényelt a keletiről az olasz frontra. Az osztrák–magyar erők támogatására német csapatok érkeztek, sikerült átörni az olasz vonalakat. A központi hatalmak 300 000 hadifoglyot ejtettek. 1917. március végén már több mint ezer napja tartott a háború.

Ahogy a sorozat előző részeiben, úgy most is Kálmán Rezső (1889–1933) lelkesnek *Az orosházi evangélikus hősök emlékezete* című 1925-ös füzetéből gyűjtöttük össze a pontosan egy évszázada elhunytakat, ezúttal az A-tól Cz betűig. Áldott legyen emléküik! Béke poraikra!

1917-BEN HŐSI HALÁLT HALT

- *Ács Ádám* gyalogos, 101. gy. e. 34 éves, orosz harctér
Ács József–Czikora Zsuzsanna
Felesége: Csizmadia Piroska
- *Ács József* gyalogos, 101. gy. e. 38 éves, orosz harctér
Ács József–Czikora Zsuzsanna
Felesége: Bohus Julianna
- *Ádász Sándor* tüzér, 19. tüzér ezred, 31 éves, Református–Kovácsháza
Ádász Sándor–Sin Erzsébet
Felesége: Csete Julianna
- *Ágoston Ádám* honvéd, 4. honvéd gy. e. 45 éves, Békéscsaba
Ágoston György–Kiss Katalin
Felesége: Győri Róza
- *Balázs József* szakaszvezető, 101. gy. e. 32 éves, Feldpost No. 5.
- *Balog Mihály* honvéd, 4. honvéd gy. e. 36 éves, orosz harctér
Balog György–Tóth Julianna
Felesége: Zábrák Róza
- *Bazsali Mihály* honvéd, 4. honvéd gy. e. 32 éves, orosz harctér
Bazsali Sándor–Dovics Zsuzsanna
- *Bánki Horváth József* honvéd, 4. h. gy. e. 34 éves, Tachita (orosz)
Bánki H. Péter–Szabó Mária
Felesége: Séllei Róza
- *Bárány Mihály* gyalogos, 101. gy. e. 26 éves, orosz harctér
Bárány Mihály–Kocsis Mária
- *Bella István* honvéd, 4. honvéd gy. e. 34 éves, Karánsebes
- *Berke István* honvéd, 4. honvéd gy. e. 34 éves, orosz harctér
Berke János–Gabnai Julianna
Felesége: Barcza Katalin
- *Berta József* tizedes, 7. vasútosztág 26 éves, Valtora, Tirol
Berta István–Szemenyei Julianna
- *Berta Mihály* gyalogos, 101. gy. e. 23 éves, Békéscsaba
Berta Péter–Horváth Etel
- *Berta Pál* honvéd, 4. honvéd gy. e. 44 éves, Panecot, Románia
Berta Mihály–Kristóf Julianna
Felesége: Ravasz Róza
- *Bikádi Pál* gyalogos, 101. gy. e. 36 éves, Havasalja
Bikádi György–Vági Zsuzsanna
Felesége: Borsos Etel
- *Bikádi Sándor* gyalogos, 39. gy. e. 28 éves, Lemberg
Bikádi Lajos–Németh Julianna
- *Bokor Ádám* honvéd, 4. honvéd gy. e. 49 éves, Losonc
Bokor József–Hajdu Erzsébet
Felesége: Polyák Julianna
- *Bokor Imre* gyalogos, 300. gy. e. 21 éves, Kazán
Bokor András–Horváth Erzsébet
- *Bolla Lajos* szakaszvezető, 4. honv. gy. e. 37 éves, Zimony
Bolla József–Pető Zsuzsanna
Felesége: Nyigri Julianna
- *Bor Mihály* honvéd, 2. honvéd gy. e. 43 éves, Pohortiusz (orosz)
Bor János–Kiss Róza
Felesége: Fekete Erzsébet
- *Brebóvszky Ferenc* honvéd, 2. h. gy. e. 20 éves, orosz harctér
Brebóvszky Sándor–Konkolyos Vilma
- *Brestyánszky András* tizedes, 101. gy. e. 22 éves, Franchthal

- Brestyánszky András–Nagy Eszter
- *Csepregi Pál* kocsis, 3. honvéd gy. e. ismeretlen helyen
Csepregi József–Domoki Szabó Judit
Felesége: Becsák Julianna
- *Csepregi Sándor* tizedes, 101. gy. e. 33 éves, Chirov
Csepregi István–Berke Katalin
Felesége: Kiss Ilona
- *Csik Sándor* hadimunkás 48 éves, Dicsőszentmárton
- *Csiszár Antal* gyalogos, 101. gy. e. 36 éves, orosz harctér
Csiszár Péter–Szabó Zsuzsanna
Felesége: Tóth Mária
- *Csiszár György* honvéd, 3. honvéd gy. e. 20 éves, Típotá, Románia
Csiszár Bálint–Fehér Mária
- *Csizmadia András* honvéd, 4. h. gy. e. 45 éves, Isonzó
Csizmadia András–Sárközi Zsuzsanna
Felesége: Vági Zsuzsanna
- *Csizmadia Antal* honvéd, 4. honv. gy. e. 36 éves, orosz harctér
Csizmadia Péter–Baki Julianna
Felesége: Pap Horváth Ilona
- *Csizmadia Bálint* honvéd, 4. honv. gy. e. 38 éves, Belmone
Csizmadia András–Szabó Zsuzsanna
Felesége: Tamás Róza
- *Csizmadia Bálint* honvéd, 4. honv. gy. e. 37 éves, orosz harctér
Csizmadia Péter–Tóth Éva
Felesége: Hima Róza
- *Csizmadia Sándor* honvéd, 4. h. gy. e. 42 éves, Bicinico, Palmanova
- *Csmela István* gyalogos, 101. gy. e. 23 éves, Oslavica
Csmela András–Kunos Julianna
- *Csöntör Antal* honvéd, 4. honvéd gy. e. 36 éves, olasz harctér
Csöntör Ádám–Horváth Mária
Felesége: Kunos Julianna
- *Cziráki János* gyalogos, 101. gy. e. 32 éves, orosz harctér
Cziráki Antal–Kerekes Mária
Felesége: Bódi Éva

(Folytatása következik...)

KOSZORÚS OSZKÁR

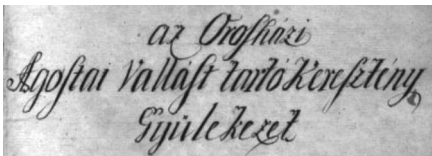

Időlépcsők

Húsvéti örömhír: Jézus feltámadott!

Utunkon haladva előbb vagy utóbb eljut hozzánk húsvét örömhíre, hogy Jézus kereszthalála nem vereség, hanem győzelem: „Isten fényességének győzelme a sötétség felett.”

Minden – akár a legkisebb érdeklődésre is számot tartható – írásban fontos, hogy ne sajnáljunk az alapítókról megemlékezni, mert az evangélikusok által 1744-ben alapított falunak és a gyülekezetnek ez a legkorábbi idejére vonatkozik. Még egy híján kétszáz évvel ezelőtt, 1818-ban is az alábbi módon volt szokásban a gyülekezet nevét írni: Orosházi Ágostai Vallást tartó Keresztény Gyülekezet.

A Megváltó feltámadásának emlékünnepe a gyülekezet természetesen évről évre megtartotta. Jelen írásunkban a hitelesség megtartása, illetve a források elérhetősége 135 évre tette lehetővé, hogy az elmúlt időbe visszatekintsünk.

Forrásként ugyanis az 1882. január 1-jétől megjelenő Orosházi Újság száz évnél régebbi számaira támaszkodtunk, melyekben a lelkészek megemlékező sorai nyilvánosságot kaptak. A közreadott szemelvények időrendben a következők:

Húsvét, 1882

„Krisztus feltámadásának emlékeztetere ül ma ünnepet az egész keresztyén világ. A győzelemnek, diadalnak öröm ünnepe a húsvét. Az élet fejedelme meggyőzte a halált, megdicsőülve feltámadott, hogy éljen mindvégig az emberiség örök üdvére. A sötétségre felderült a világosság tündöklő fénye.

Az emberiség vakságát, tudatlanságát eloszlatta Krisztusnak isteni ihlettséggel hirdetett tanítása. [...] Krisztus tanítása, szelleme által öltött nemes, isteni formát az emberiség. Ez az a diadal, amiért húsvét napján örömmünnepet ülnünk. Adja az ég, hogy híveink és olvasóink is Krisztus szelleme

által vezéreltetve, boldogan ünnepelhessék meg a kereszténység lelki diadalának e nagy napját.”

Húsvét, 1886

„A megváltó feltámadásának emlékünnepe virradtunk. Az emberiség Krisztus isteni tanítása által új életre támadt. A szellemi sötétségnek a világosság, a lelki vakság homályának az ismeret, tudomány sugára, a bűnnek az erény, a halálnak az élet, a csörgő rabbilincsnek a szabadság eszméje küzdött tért. Krisztus dicső feltámadásának ünnepe a minden szépre, jóra, nemes tettekre való ébredést jelvényezi. Ébredjünk mi is nemes tettekre, mert az egyháznak, hazának erre van legnagyobb szüksége. Lakjék minden családi körben a Krisztus által égből lehozott szeretet, mert ahol, akik e drága kincsnek részesei, ott azoknál szállásol a meglepődöttség és boldogság...”

Az idézett években Harsányi Sándor (1832–1900) és Veres József (1851–1913) voltak a gyülekezet lelkészei.

A húsvéti ünnepekről való emlékezésből nem felelhető ki a népszokások sem. Egy nép érzelem- és gondolatvilágát, erkölcsét és hiedelmeit igen sokrétűen és beszédesen fejezik ki azok a szokások, melyek egész életét áthatják, bizonyos értelemben szabályozzák. Ezek a szokások az év ünnepeihez kötődő rituális szertartásokban éppúgy tetten érhetők, mint az emberi élet más fordulóihoz fűződő ünnepélyes cselekvésekben.

A húsvéti locsolás régiségéről tanúskodnak a középkori „vízbevetelő hétfő”, „vízbehányó kedd” kifejezések. Hasonlóképpen régi szokás a tojásfestés és a tojásokkal kapcsolatos játék. (A tojás az újratámadó élet jelképe.)

A korabeli feljegyzések szerint 1883-ban Orosházára a húsvét nem éppen kellemes idővel köszöntött be, amennyiben az ünnep első napjának (március 25.) délutánján ugyancsak sűrűn hullott a hó. A hideg idő azonban egyáltalán nem gátolta a legé-

nyeket a szokásos locsolkodás véghezvitelében. A kellemetlen hideg időben esetenként még az is előfordult, hogy a lányokat – régi szokás szerint – a kúthoz vitték és ott a vödörből locsolták meg, ami bátran elmaradhatott volna, de ha így történik, abban a hagyományok megsértését látták volna.

Locsolódtak tehát a fiatalok nemcsak külsőleg, de belsőleg is, mert még az ünnep utáni újsághírekbe is belefért, hogy „húsvétkor sok széles kedvökben kurjongató suhancokat lehetett látni Orosházán”. Vigaszul az szolgáljon, hogy mindez épp százharmincöt húsvétal korábban esett meg.

Kilencven, száz év előtt is szokásban volt Orosházán, hogy az evangélikus hívek a húsvéti ünnepekre gyertyát ajándékoztak az ol-tárra. Mert hitték, hogy az ajándék kedves lesz Isten előtt. Jézus földi pályafutása és drámája nagypéntekkel véget ért, pontot utána ellenségei azzal a nagy kővel tettek, amelyet sírjára hengerítettek. Ami nagypéntek után történt, az már nem tartozik a drámához. Az már új történet. Nagypénteken az Emberfia meghalt, húsvétkor az Isten Fia feltámadott. Az ember büntetett, Isten jutalmazott.

Erről olvashatunk bővebben a kilencven évvel ezelőtt megjelent Orosházi Evangélikusok Lapjának 1927. május havi 1. számában, Kovács Andor (1866–1946) tollából. A lap beköszöntőjében így szólítja meg az olvasót: „Isten nevében zörgetünk szíved ajtaján kedves testvérünk...”

Vegyük észre a körülöttünk burjánzó nagy zajban húsvét üzenetét, mert a Feltámadott most is szól hozzánk: „Az én békémet adom nektek.”

Áldott, boldog húsvéti ünnepeket!

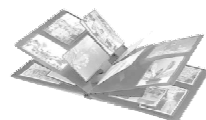
VERASZTÓ ANTAL

Balogh György 2004.

Fotóalbum

E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétenék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készült felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örölnénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmainkról, lelkészeinkről, tanítóinkról, más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Feltüntetjük a fotó tulajdonosának nevét és (ha tudjuk) a fotográfusét is.

Kérjük Olvasóinkat, hogy a Lelkeszi Hivatalba Csehi József hivatalvezetőhöz (Orosháza, Thék E. u. 2.) válogatás után juttassanak el, egy jól másolható, érdekes fényképet. Most pedig gyönyörködünk a régi felvételekben!

Harsányi Sándor (1832–1900) lelkész-tanító fiaival: Dezső (1868), István (1871), László (1873), Béla (1875)

(Budapest–Orosháza, kb. 1877) †Topai Zoltán ajándéka az Orosházi Evangélikus Levéltárnak

Hajnal utcai evangélikus iskola I–II. osztálya Tóth László és lánya, Tóth Lenke (a kép baloldalán) tanítókkal
(Orosháza, 1940) Beküldő: tdr. Hajdú Erzsébet

HALLHATÓ IGE

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetéseit a kedves testvérek hétről hétre meghallgathatják az interneten is, a következő címen:

oroshaza.lutheran.hu

Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol az Ő igéje hangzik. Hiszszük a prófétai tanítást, hogy: „...az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55, 11]

Konfirmandusok id. Koszorús Oszkár lelkésszel
(Szentetornya, 1954) Beküldő: Koszorús Oszkár

Levéltárunk kincseiből XVII.

Válogatás az 1818-ban elkezdett protokollum 1822. évi bejegyzéseiből

Az első ekléziagyűlést április 16-án tartották, ahol Kovács Timótheus rektor úr egy olyan javaslattal állt elő, hogy „*az oskolabéli ifjúság kisebb és nagyobb classisokra osztódna fel, mely szerint a tanítók sokkal nagyobb haszonnal és előmenetellel taníthatnák a kezük alatt lévő ifjúságot*”. Egyúttal azt is javasolta, hogy a négy meglévő iskola mellett a nagyobb gyerekek számára még egy iskolát építsenek. (Az ötödik, az úgynevezett reálisiskola 1840-ben valósult meg).

Bizonyára gond lehetett az egyházközség vagyonleltárával, mert a „*július Hólnapnak 24-dik napján tartott presbyteriális gyűlés*” olyan határozatot fogadott el, hogy „*az Ecclesia malmait, épületeit, hozzá tartozó eszközeit Írásban fel jegyezni és azt, mind a Curatornak maga alkalmaztatása, az Ecclesiának pedig maga meg nyugtatása végett az Ecclesia Ládájában a többi irományokkal együtt el tenni és azt a legközelebb tartandó Ecclesia Gyűlésen bemutatni*” szükséges. Ennek végrehajtására kineveztek egy küldöttséget, amelynek tagjai az egyházközség részéről: Nemzetes Folkusházy Sámuel, az eklézsia jegyzője, Szabó István és Horvát István esküdtek. S hogy mennyire közös volt az egyházközség és a falu vezetése akkor, megválasztották „*Bírák Uraimék közül*” Skolka Sámuel nótárius urat, Kéry János és Pataki András esküdteket.

Igen sok napirendi pontot tárgyaltak. Az egyházi adó egy része búzában folyt be, ami a vermekben megromlott, így szóba került egy granárium (magtár) építése. Ez a gyűlés tárgyalta a „*botránkoztató életmódot*” folytatató, itthon tartózkodó szabadságos katonák viselkedését, az egyházmegyei közgyűlésre érkező vidékiek vendéglátását, a tanulók iskolába érkezésének időpontját. Ugyanis Kovács Timótheus amiatt panaszkodott, hogy „*némellyek, kivált nyári időben már reggeli 4-5 órakor megjelennek az iskolában*”. Azt határozták, hogy a gyerekek hétfőn, kedden, csütörtökön és pénteken délelőtt három, délután is három órát töltsenek az iskolában, szerdán és szombaton csak délelőtt három órát. Téli időben kezdődik a tanítás reggel 8-kor, tart 11 óráig, nyáron 7–10 óráig. Ebéd után pedig visszamennek az iskolába.

Július 18-án kezdődött és több napig tartott Orosházán az egyházmegyei közgyűlés. Nyilvánvaló, hogy komoly feszültségek halmozódtak fel, ha Dedinszky István helybeli felügyelő ezen a fórumon tett panaszt Szimonidesz János első lelkész ellen „*személyes sértegetések*” miatt. Az előző évben elbocsátott Gráf József tanító pedig becsületének visszaállítását és elmaradt fizetésének megtérítését követelte. A közgyűlés végül igazat adott Dedinszky Istvánnak és Gráf Józsefnek is. Ebbe a helyzetbe robbant be egy tragikus hír. A protokollum 112. oldalán olvashatjuk a bejegyzést Szimonidesz János lelkész haláláról a következőképpen: „*Néhai Nagy Tiszteletű, Tiszteletes, Tudós Szimonides János Úr, Ezen Nemes Orosházi Ekklesiának hív Lelki Pásztorja és első Predikátora, A Nagy Tiszteletű Békés Bánnati Esperestségnek seniora Szolgált mint Esperest 35. Esztendeig, mint Orosházi első Predikátor 39. Esztendeig, Nemes Gömör Vármegyében ugyan 7 Esztendeig és így öszvessen mint Predikátor 46 Esztendeig. Meg holt itten Orosházán 5. Novemberbe 1822-dik Esztendőben, életének 70-dik Esztendeiben.*”

Azt már régi jegyzőkönyvekből és Verasztó Antalnak az orosházi temetőkről írott kiadványából tudjuk, hogy Szimonidesz Jánost a Szentesi úti régi temetőben helyezték nyugalomra. Mielőtt a község 1888-ban vásárteret nyitott ennek a már lezárt temetőnek a helyén, a lelkész csontmaradványait és sírkövét az Alvégi temetőbe helyezték át. Az 1940-es évek végén Szimonidesz lelkész sírköve még megvolt a temetőben, azonban már nem jelölt sírhelyet. Ekkor a helyi múzeum kérte megőrzésre a követ, ez nem valósult meg. 1956 nyarán a sírkő a Szimonidesz János vezetésével épített evangélikus templom északi falában lett elhelyezve. Ott láthatjuk ma is.

A temetés után alig telt el néhány nap, összeült a „*Presbyteriális Gyűlés*”, s megállapította: Szimonidesz János lelkész halálával a „*Nemes Ekklesiának egyik Predikatori hivatala megüresedett [...] minden figyelmességét és igyekezetét arra fordította, hogy a megboldogult helyébe Jó, alkalmas, Szelíd Predikátort szeretne.*” Először az egyházmegyebeliek közül három lelkészt „*proponáltat-*

tak”. Gáll János szarvasi, Keblovsky János nagylaki és Szimon Sámuel fazekasvarsándi prédikátort. Az első kettőt hamar elvetették, így maradt Szimon Sámuel, akit próbaszónoklatra hívtak. Komolyan felmerült még Sikos István győri lelkész, Gregus eperjesi és egy roznói professzor neve.

Ugyanott szó esett a „*híványról*” is, az új lelkész fizetéséről. Elhatározták, hogy Szimonidesz halála után az elsőség Szigethy János lelkészé, ő fog előrelépni az elhunyt helyére. Inkább a későbbiekben megválasztandó új pap jövedelméről esett szó, amikor Szigethy János felállt és kijelentette, hogy „*a jövendőbeli tsendességnek, békességnek, barátságának és egységének a kedviért lemond minden elsőségről és a fizetést egyforma osztályra bocsátja collega Társával. Egy forma lévén a Hivatal, a terhet is egy formán kívánják húzni*” – mondta. Szigethy lelkész bejelentése általános tetszést aratott. Mint a jegyzőkönyv írja: „*Melly jeles kinyilatkoztatást örömmel és szívtessen fogadta el a Nemes Ecclesia.*”

Ma már prózai dolgoknak tűnő, akkor azonban bizonyára fontos ügyek szerepeltek még a gyűlés napirendi pontjai között. Például: mennyiben határozatit meg a kása ára, illetve az oskolabéli tanítóknak konvencióbéli járandósága, a „*hús és a bor minémű áron fiztessék ki, ha azt természetben ki nem veszik?*”

A legfontosabb kérdés mégis a lelkészi állás betöltése volt. December 9-én még összeült az eklézsia gyűlése, ahol felolvasták Sikos István győri prédikátornak Szigethy Jánoshoz írott levelét, amelyben hálásan megköszönte a bizalmat. Ő nem tud eljönni, azonban két fiataalt ajánl: Hencz Jánost, „*aki Szelíd lelkű, s jó Talentumú ifjú*”, a másik pedig egy lelkészi végzettségű, „*szép tehetségű*” nagybaráti tanító, aki „*minden várákozásnak meg felelne.*” Ismételten előkeült Gregus eperjesi professzor neve, „*ennek meg Szóllíttatására és meghívása eránt Tiszteletes Szigethy úr meg kéretett.*”

Így tehát az új orosházi evangélikus lelkész megválasztása már az 1823-as esztendőre maradt.

A Cosmos ura

V alahányszor elsetálok a főtéren a volt Gulliver cipőbolt előtt, kellemes borzongás vesz erőt rajtam. A boltíves kapu alatt bérházba vezet az út. A cipőbolt cégére maga Gulliver volt, ahogy hatalmas cipőjében magasodik a liliputiak fölé. Gyerekként arra gondoltam: a boltíves kapu alatt lakik egy óriás, vagy valami mesészerű dolog van mögötte. És nem tévedtem.

Az évek elteltek, a cégér megkopott, de a varázslat megmaradt. Mint az *Óz a nagy varázslóban*, volt ott egy különleges ember. Nándinak hívták. Tévészereelő volt. Azért beszélnek róla múlt időben, mert már nem él az országban. Néha még halljuk egymást telefonon. Colosnak is szólították, hiszen magas ember volt. Amikor meghibásodtak a tévékészülékek, ami elég sűrűn előfordult, akkor őt hívták. Két nagy utazótáskával jelent meg az ajtóban, annyi alkatrészsel, műszerrel és egyéb kütyüvel, hogy azzal már egy úrsiklót meg lehetett volna szerelni.

A tévék akkoriban lámpás készülékek voltak. Nekünk, kívülállóknak rendkívül bonyolult szerkezeteknek látszottak, amiknek megjavításához minimum félisten kellett hogy legyen az illető. Hol az egyik lámpa, hol a másik, hol az egyik transzformátor, hol a másik adta fel a szolgálatot, így a távolba nézés élménye megszűnt. És itt jött a képbe Nándi, aki otthon annyi tévét halmozott fel a padlásán, hogy falat rakott belőle, és aki a konyhában egy régi Cosmos tévé faborításán ült, míg mások hokedlin. Így olyan volt – enyhe szójátékkal –, mintha a kozmosz ura lett volna.

Generációk nőnek fel, akik nem tanulják meg, mit jelent várni, várakozni. Mi akkoriban vártuk a tévéműsor megkezdését, az adást. Ami bizonyos órától bizonyos óráig tartott. Nem nonstop. Nagyon izgalmas és léleképítő tudott ám lenni ez a várakozás.

Amikor ez a távolbalátó készülék, a televízió meghibásodott, akkor a várakozás átminősült, perszonalizálódott, már a tévészerelőt vártuk. Aki mint egy mindentudó, mindenhez értő szakemberként a készülék hátlapját, lenyitotta az alkatrészpanelt, és elkezdett méricskélgni, forrasztgatni. Olykor még két szemüveget is feltett, hogy az apróbb alkatrészek értékeit helyesen olvassa le. Mi, gyerekek tátott szájjal néztük és izgatottan vártuk, hogy mikor jelenik meg a feke-

te-fehér kép a villódzó ernyőn. Nándi ezt mindig kihasználta és a szájával nagy pukkanást imitálva úgy tett, mintha a készülék lőtt volna. Aztán nagyot nevetett rajtunk, amikor megjírtunk.

A várakozás átminősült. A jelenkor unalomnak érzi. Elpocsékol vagy elfecsérelt időnek. Technikai kifejezéssel élve „no signal”-nak vagy „standby”-nak. Amikor nem történik semmi.

Aztán volt egy másik régi kütyü, a lemezjátszó, amin bakelitlemezeket lehetett hallgatni. A régi lemezt újra lehetett cserélni. Maga a kicserélés folyamata szinte szertartás volt. Volt egyfajta koreográfiája, ha lehet ezt így mondani. Varázslat.

A magnetofon pedig külön élmény. A látványosan nem egyforma sebességgel forgó tárcsák titokzatos élményt teremtettek. Egy alkalommal kölcsönkaptunk egy magnetekercset, és a magnetofon becsípte a szalagot. Ez igen kellemetlen dolog, főleg, ha nem a sajátod. De mentő ötletünk támadt, majd kivasaljuk. Mármint a géppel. A tekerőgombok váltakozó elfordításával ide-oda tekertük a szalagot, hogy kisimuljon. Már majdnem sikerült, amikor a bizonyos „na, még egyszer” próbálkozásnál becsípődött a szalag és elszakadt. Persze megragasztottuk, de lehangoló látvány volt az elszakadt magnószalag forgása a tárcsán.

Erről a cseh magnóról, a Tesláról, illetve horvát származású névadójáról jutott eszembe, hogy Nándi nagy rajongója a tudósoknak. Különösen a magasfeszültségű generátorok és az azzal kapcsolatos jelenségek érdeklik. De engem is.

Egy régi rádiónk is volt, varázsszemmel. Amikor kikapcsoltuk, olyan lassan hunyt ki, mint amikor az emberből elszáll a lélek vagy elveszti öntudatát. Álmodni tanított meg bennünket Nándi. Sőt, mi is részesei, résztvevői voltunk ennek az álomnak, mely abból fakadt (és maga az álom körülvevő titokzatoság is), hogy valahol a messzi távolban van egy adótorony. Onnan jön az

adás. És nekünk az a szerencsénk, hogy van egy vevőkészülékünk, amivel ezt az adást felfoghatjuk és értelmezhetjük.

Itt válik az én főtéri sétám teológiai el-mélkedéssé. Hiszen csak az ember képes felfogni és értelmezni azokat a jelzéseket, üzeneteket, amik nem ebből a világból jönnek, hanem Isten világából. Csakhogy ezeket a jeleket megzavarja valami. (Az elmúlt rendszerben szándékosan zavarták a tévéadást, hogy ne halljunk magyar szót.) Meghibásodhat maga a felfogórendszerünk, nevezük léleknek. (Csak az embernek van pneümája az állatnak pszichéje van. A magyarban mindkettőt léleknek fordítják.) Ilyenkor javításra szorul. De ahhoz pedig szakember kell. És a dolgok mögött megtalálhatjuk a szakembert, aki a lelkünket (pneümánkat) javíthatja, maga az, aki teremtette, alkotta, összerakta. A műsor már ebben az életben látható, hiszen az öröm-üzenet sugározva van a világban.

Nándi személye és alakja, ahogy a Cosmoson ül, a valódi kozmosz urára emlékeztet. Megnyugvás tölti el a lelkemet, amikor arra gondolok, hogy Nándi számára nem léteztek megjavíthatatlan tévék vagy más elektronikai felszerelések. Csak a megfelelő időt kellett rászánnia. Érdekes módon neki mindig volt ideje pizsmogni, pepecselni olyan dolgokkal, készülékekkel, amiknek már a vastelepen kellett volna lennie, és a színesfémkonténerben várakoznia a beolvasztásra. „Sosem lehet tudni...” – mondta nagy komolysággal, és rengeteg fantáziát, lehetőséget, reményt látott bennük.

Ezt a látást „loptuk el” tőle. Ezt tanítani nem lehet. El kell lopni. Lelkünk finomhangolására is időt kell szánnunk, ahogy egy készülék pontos kalibrálására. Amikor tisztán jött az adás, akkor nagy volt ám az öröm. Mindenki mosolygott. Olyan hangulat volt, mint egy születésnapon. Sikerült helyreállítani a távolba látást. Nagy kincse van annak, aki távolba tud látni, nem csak nézni. Ismétlem, az évek elteltek. Amikor megcsörren a telefon, és megfáradt hangján Nándi beleszól, mégis ugyanaz az álmodó, titokzatos, varázsló, álmogyáros hallatszik, mint gyermekkoromban: a Cosmos ura.

Levéltárunk 2016. évi krónikája

Evangelikus gyülekezetünk levéltára ismét eredményes évet zárt. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának Közgyűjtéményi Főosztálya támogatásával a 16 négyzetméteres kutatótermünk kicsit megújult: 6 darab kényelmes székhez, 4 asztali lámpához, valamint egy Nikon 3300-as fényképezőgéphez, objektívhez és állványhoz jutottunk, összességében 430 000 Ft-nyi értékben. Örömmel közölhetjük már azt is, hogy gyűjteményünk bekerült az Orosházi Települési Értéktárba.

Iratanyagunk terjedelme 83 iratfolyóméter, ami középszinten és darabszinten is rendezett. Az 1744-től elkezdett keresztlési és házassági anyakönyvekhez, valamint az 1771-től ránk maradt halotti anyakönyvekhez 1895-ig (az állami anyakönyvek bevezetéséig), mutató áll az érdeklődők rendelkezésére. Levéltárunkban ingyenesen, az interneten pedig 3 hónapra 5000 forintos előfizetési díjért hozzáférhetőek az anyakönyvek az *Őskereső* nevű anyakönyvi adatbázisban. A törvények értelmében a halotti anyakönyvek 30, a házassági anyakönyvek 75, a keresztlési anyakönyvek 100 év elteltével kutathatóak.

2016-ban beletároltuk az elmúlt időszakban összegyűlt, ajándékba kapott 100

kötetnyi ritka hely- és egyháztörténeti kiadványt, illetve a Levéltári Szemle több évfolyamát.

55 kutatót regisztráltunk, akik 197 esetben jártak levéltárunkban, és 1578 dokumentumot kaptak kézhez. Legtöbben (43 fő) családkutatást végeztek, 12 fő gyülekezet-történeti és egyháztörténeti adalékokat gyűjtött. A témák szerteágazóak voltak: legtöbben az I. világháború helyi emlékeit kutatták, más az evangélikus nőegylet történetét, az 1700-as évek névadási szokásait, az orosházi németek történetét, Kiscsákó iratanyagát. Egy kutatónk az orosházi bélyeges téglák (ami szintén bekerült az orosházi értéktárba) téglagyártási szerződéseit keresi, megint más az orosházi gazdatársadalom és a várost alapító orosházi evangélikusság kapcsolatát vizsgálja.

Kutatóink közül 36 fő orosházi, a többi 19 az ország, illetve a világ más tájáról érkezett. Legtávolabbról Ausztráliából és az USA-ból jött érdeklődő. Az Orosházáról elszármazottak utódai megjelentek Budapesttől Veszprémig, Csanádapácától Solyvárig, Csongrádtól Fertődig.

19 publikációhoz nyújtottunk segítséget. A XXIV. évfolyamában járó Orosházi Harangszó minden lapszámában szerepel

gyülekezet-történeti írás. Kiemelkedő esemény volt, hogy napvilágot látott az *Orosháza és az orosháziak az első világháborúban 1914–1918* című 430 oldalas album. Komoly munkát végzett Verasztó Antal az orosházi Alvégi és a szentetornyai Corvin utcai temetőben lévő katonasírok feltárással, az orosházi Hősök szobra, a szentetornyai hősök emlékműve, a zsidó temetőben található emlékmű, valamint a gyopárosi hősök ligete történetének közzétételével. Ő dolgozta fel a városban elhelyezett emléktáblák történetét, így az evangélikus templomban található négy márványtábla történetét is. Szántai Márk, fiatal történész pedig Győri-Dani József 101. gyalogezredbeli katona levelezését publikálta. E sorok írója szerkesztette a kötetet, és *Az Evangélikus Egyházközség helyzete a nagy háború éveiben, korabeli dokumentumok tükrében* címmel írta meg közel 50 oldalas tanulmányát, jelentős fotóanyagot szedgetett össze, főként a levéltárból.

Közöljük nyitvatartási időnket: hétfőn 8–16 óráig, kedden fél 9-től 16 óráig, csütörtökön 8–12 óráig tisztelettel várja az érdeklődőket:

KOSZORÚS OSZKÁR

Fénysugár-híradó

„Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek...” [Ez 36,26a]

Ezzel az igével kezdődött az új esztendő. Valóban, mintha kissé megújult volna közösségünk, s a tél ellenére a „fénysugár” simogatóbb, melegebb lenne. Minden kedden, az áhítatok után tartalmasabb lett foglalkozásunk.

Örömmel készültünk az ökumenikus imahétre, mely most is fátyol felvonulással kezdődött. Az imahét alkalmain egyesületünk tagjai is aktívan részt vettek.

Januárban (pályázat útján) megvásárolhattunk egy Xbox készüléket, sokan szeretnek ezzel játszani. Tudjuk, hogy az idősek emberek szimmetrikus, összehangolt mozgá-

sát betegség, törés stb. korlátozza, s e játékkal az idegrendszer által közvetített ingerületek (parancsra) mozgatják az izületi rendszert. Külön figyelmet érdemel a törés utáni izomműködés. Legutóbb egyik tagunknak nagyszerű sikerélménye volt, sorolhatnám a többi játékos örömet is.

Februárban a 2016-os év záró közgyűlését tartottuk. A gyűlés után megterveztük ez évi programunkat. Figyelembe vettük a reformáció alkalmait is: egész évben Luther Márton életére és munkásságára emlékezünk. Foglalkozásainkon az egyházi megemlékezésen túl a történelmi és kulturális évfordulókra is figyelünk.

Dr. Nagy Istvánné Arany János életét és munkásságát ismertette. A lelkes klubtagok együtt szavalták az ismert verseket.

A szarvasi evangélikus nyugdíjas klubbal jó kapcsolatot tart az orosházi nyugdíjas közösség. Minden évben az ott szervezett kulturális alkalmakra csoportunk tagsága átmegy, mi pedig vendégszolgálatra hívjuk meg a Szarvas–Ótemplomi Evangélikus Egyházközség lelkipásztorát, Lázár Zsolt esperes urat. Idén is ez történt. Itt köszönjük meg mindkét egyházközség anyagi támogatását.

Közösségünk tagjai irodalmi, történelmi, kulturális rendezvényeket is látogatnak.

Fontosnak tartjuk, hogy méltó módon emlékezzünk megalakulásunk 15. évfordulójára is. Elmondhatjuk: „Fognak a sugarak, a fények...” [Túrmezei Erzsébet]

NIKODÉMNÉ SZ. ZSUZSANNA

A Vivit kórus Soltvadkerten

Március 18-án a csepergő eső ellenére vidáman gyülekeztünk a Tánccsics parkolójában. Szekeres Pál kisbusza pontosan érkezett. A másfél órás utazás hamar elröppent. A kórusfelkészítő alkalom a soltvadkerti Találkozás Házában kapott helyet, amely a templom szomszédságában, a 2015-ben átadott óvoda épületében található. A helyi lelkész, Homoki Pál szeretettel köszöntött bennünket, de mivel a hétfőn szószerkesztés volt, sajnálta, nem hallgathatta meg az előadásunkat.

Rövid pihenő után nekiláttunk a próbának, vezetőnk pedig felvázolta a hétfőre menetet.

Lestyánné Anikó még a buszon betanított nekünk egy rövid dalt József nap alkalmából, mellyel kellemes meglepetést szereztek karnagyunknak. A szokásos beéneklést követően sorba vettük a szarvasi kórustalálkozóra készült repertoárunk dalait. A délután folyamán Lakatosné Hachbold Éva vezetésével megcsodálhattuk a 2015-ben átadott óvodát.

Turuczkaí Lydia áldozatkész szervezésé-

nek köszönhetően kényelmes szállására kerültünk és kitűnő étkezésben volt részünk.

Ebéd után megízlelhattuk a méltán híres soltvadkerti cukrászda remekműveit is.

A vacsorát követően Thomas Schinkel lepelt meg minket gitározásával.

A vasárnap 7 óra meglehetősen korainak bizonyult mindannyiunk számára, de 3 óra szükséges a hangszálak bemelegedésé-

hez. A Találkozás Házában beénekelünk, majd karnagyunk biztató szavai hatására örömmel és nagy izgalommal indultunk a főpróbánkra. Népes kis közösség fogadott minket a gyülekezeti házban. Nagyon megörültünk, mikor megtudtuk, hogy Kis János, volt orosházi lelkész fog szolgálni az istentiszteleten. A főpróba sikerült.

Megköszönve a szívélyes vendéglátást mondtunk istenáldást, és indultunk haza abban a reményben, hogy otthon még nagyobb lelkesedéssel készülünk a májusi országos kórustalálkozóra karnagyunk, Kőszegi-Németh József segítségével. Soltvadkerten voltunk: Ihász Beatrix lelkész, Lestyánné Anikó, Turuczkaí Lydiá, Thomas Schinkel és felesége Etus, Fábiánné Kálnai Katalin, Pusztainé Ravasz Ildikó, Munkács Istvánné, dr. Karsay Gabriella, Tarr Istvánné, Furda Szabina, Mosolygó Miklós, Palyov Pál, Koszorús Éva, Seres Angelika, Mihutz Margit, Belláné Dananai Anita, Kiss Dániel, Petrovszki Brigitta, Pusztainé Nagy Erzsébet és

GYÖRGYI ISTVÁN

Tavaszi alkalmak a leánygyülekezetekben

Tavaszi programok a leánygyülekezetekben:

- április 16-án 8.30-kor Szentetornyán húsvét ünnepi istentisztelet;
- április 16-án 10 órakor Rákóczitelepen húsvét ünnepi istentisztelet gyermekeknek;
- április 16-án 14 órakor Kardoskúton húsvét ünnepi istentisztelet gyermekeknek, utána úrvacsora;
- május 1-jén kirándulás Debrecenbe;
- május 21-én 10 órától konfirmáció Rákóczitelepen;
- május 21-én 14 órától Hősök napi megemlékezés Kardoskúton.

Heti rendszerességgel tervezett alkalmak:

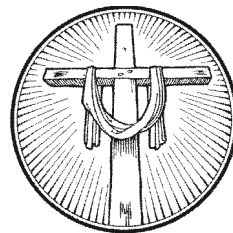
- vasárnap 8.30-kor istentisztelet Szentetornyán;
- vasárnap 10 órakor istentisztelet Rákóczitelepen;
- vasárnap 14 órakor istentisztelet Kardoskúton (kivéve a hónap első vasárnapját, amikor református istentisztelet van);
- csütörtökön 16 órától konfirmandusóra Rákóczitelepen;
- pénteken 16 órától ifjúsági óra Rákóczitelepen, a gyülekezeti teremben (egyik héten a szentetornyai fiatalok számára).

Kétheti rendszerességgel tervezett alkalmak:

- hétfőn 17 órakor házi bibliaóra családoknál Kardoskúton (Máté evangéliuma);
- kedden 17 órakor házi bibliaóra Gyökeresben a Petrilla családnál (C.H. Mackintosh: Elmélkedések Mózes 1–5. könyvéről);
- kedden 16.30-kor házi bibliaóra Szentetornyán Szabó Józsefné presbitertestvérünkénél (Zsoltárok könyve).

Havi rendszerességgel tervezett alkalmak:

- szerdán 17 órakor szülői bibliaóra Rákóczitelepen, a gyülekezeti teremben.

A gyülekezeti nővéri szolgálat 2016-os évéről

Tevékenységi területek:

1. Akut ellátás
2. Ápolás
3. Ápolásszervezés
4. Látogatások
5. Szociális és természetbeni segélyügylek
6. Betegmozgató csoport
7. Lelki Támogató Közösség
8. Tanácsadás, mediáció

1. Akut ellátás

Ebbe a csoportba a hirtelen jelentkező vagy eseti ellátások tartoznak. Beleértendő fájdalomcsillapító vagy görcsoldó gyógyszerekkel való ellátás, sebkötözés, vérnyomás-, láz- vagy vércukormérés stb. Az elmúlt év novemberétől a Fénysugár Nyugdíjas Egyesület alkalmain, és kérésére minden hónap negyedik keddjén vérnyomásméréssel és vércukorérték-ellenőrzéssel áll a nővéri szolgálat a gyülekezet rendelkezésére. Eddig 32 mérés történt. De ide tartoznak az akár házon belüli vagy egyedi találkozások alkalmával sikeredő segítő beszélgetések, meghallgatások. Ezek száma az elmúlt esztendőben hozzávetőlegesen 110 volt, a segítő beszélgetéseké kb. 200–210.

2. Ápolás

Ez a terület speciálisan azon esetek halmaza, amikor a beteg otthonában kell segíteni például fizikális, szociális és lelki bajokon. Jelenhet ez mosdatást, etetést, mobilizálást, injekciózást, lelki beszélgetéseket. Ezek száma mindent egybevéve 285 volt. Külön számolandók azok az ellátások, amik már magánfinanszírozásban, de a nővéri szolgálat felügyeletével és segítségével zajlanak. Ez éves viszonylatban 650–700 alkalom.

3. Ápolásszervezés

Ez az ág az előző munkafolyamatok előkészítése. Kizárólag a gyülekezeti nővér végzi. Előre megbeszélte időpontban, felkészítésre a beteg otthonában teljes körű állapot- és gondozási szükségletfelmérést véggez, megbeszéli a beteggel és a családdal a kéréseket, feladatokat.

A legszükségesebb időtartamra törekszik, de feltétlen meg kell állapítani, hogy eseti, ideiglenes, felépülésig tartó kérésről

van-e szó, vagy hosszú távú ápolásra van szükség, akár életvégig.

Ezek azon esetek, amik kimaradnak a HS-ből, család nincs vagy nem képes elvégezni ezeket a feladatokat, viszont az idő- vagy ápolóotthonba való elhelyezésre még nem érett meg az idő, esetleg nincs férőhely. Igen gyakran – és az előző félév esetei ezt igazolják –, még kórházban fekvő, hirtelen leromlott állapotú emberhez kér a család gyors segítséget, és az sem ritka, hogy átmeneti időre, amíg egy otthonba el nem helyezik. Sajnos volt néhány olyan eset is, amikor erre már nem kerülhetett sor, a beteg még a szervezés ideje alatt elhunyt. Mégsem tekinthető az erre fordított idő elvesztegetett energiának, mivel a szervezés alatti találkozások a család támogatására, biztonságérzetének, lelki kísérésének adtak alkalmat. Ezek száma 18, a vele kapcsolatos látogatásoké és találkozásoké 87. A szervezési feladatokhoz tartozik még a segítő munkatársak felkutatása és esethez állítása. Ezen ügyekkel tavaly kb. 20-szor kellett foglalkozni.

4. Látogatások

Ezek azok a találkozások, amik nem az ápolásszervezéssel tartoznak össze, hanem más, már folyamatban levő segítő kapcsolat eseti találkozásai, valaminek a megbeszélésére, állapot-áttekintésre, beszélgetésre, lelkesítő látogatások előkészítésére, kórházi látogatások lebonyolítására szolgálnak. Az elmúlt évben mintegy 20 ilyen eset volt.

5. Szociális és természetbeni segélyügylek

Ebbe a körbe tartozik az *Éléskamra* akció folyamatos lehetősége, a *Kocsisor*, a hálaadási istentiszteletre adományozási céllal összegyűjtött nagy mennyiségű élelmiszer, gyümölcs szétosztása, ruhaadományok, használati eszközök gyűjtése és szétosztása, a *Rongyrázás* projekt, illetve a gyógyszersegély. Ezen esetek száma kb. 80 volt.

6. Betegmozgató csoport

Ennek a csapatnak, a „gyülekezeti fivérek” csapatának a szolgálata a mozgásra, valahova eljutásra szerveződött. Beletartozik az *Én is eljuthassak a templomba* projekt, a kórházba, gyógykezelésre elszállítás, és

ügyintézésben való támogatás, hely- és helyzetváltoztatás, speciális emelések. Itt többségében gépkocsis segítsérről volt szó, hosszú- és rövidtávon, tehát városon belül és kívül, legtöbbször kísérről. De mosdatásban, ültetésben is otthon vannak fiaink. Szolgálataik száma az elmúlt évben kb. 40 volt.

7. Lelki Támogató Közösség

Mint köztudott, ez a formáció a gyászfeldolgozó csoport utódszervezete. Keresztényen, ökumenikus, lelki élményeket és értékeket közvetítő és feloldó társaság. Összejövetelük munkaév alatt havonta egyszer vannak, tematikus rendben. Az elmúlt év eseményeiből kiemelendő, hogy a csoport meghívást kapott az *Egyházi Hátterű Kultúrákötvetítés, Értékformálás* konferenciára, ahol bemutatkozhatott. A megtervezett alkalmakra egész évben átlagosan 10-15-en jönnek el, összességében tehát mintegy 150 látogató volt jelen.

8. Tanácsadás, mediáció

A nővéri támogatás egyfajta lehetősége, ha valamilyen egészségügyi vagy életvezetési tanácsért fordulnak hozzá. De ide sorolhatók azok a helyzetek is, amikor kapcsolatot kell építeni – netán menteni – orvos és beteg, hozzátartozók és segítők között. Ezek száma 20 körüli volt.

A fenti kimutatásból kiderül, hogy a közvetlen gyülekezeti nővéri szolgálati segítséggel tavaly 1054 esetben tudtak élni a hozzá fordulóknak. A nem közvetlen formációk számértéke hozzávetőlegesen 700 alkalom volt. Összességében elmondható, hogy a vázlatpontokban megjelölt területek beváltak és működnek, keresettek gyülekezeti- és városszerte. Az elkövetkező év feladata ezek erősítése, bővítése, kiterjesztése, de legfőképpen ismertté tétele, hogy a segítség eljuthasson minden rászorulóhoz.

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér

Húsvéti gondolatok a diakóniában

Elmúltak a hideg téli napok, ébred a természet. A kertekben nyílnak a tavasz első virágai, jókedvre derítve az embereket. Mégis van valami, ami emlékezésre int minket. Talán a nagy forgataggal megérkező böjti szelek, mintegy figyelmeztetve a sok évvel ezelőtt történt eseményekre. A böjti vasárnapok istentiszteletei fokozatosan készítene fel átérezni és megérteni Krisztus szenvedéseinek történetét.

„*Királyi zászló jár elöl, / Keresztfa titka tündököl...*” [EÉ 189] énekeltük vasárnap. Elöl a fényesség, a csoda, az öröm, de mögötte a keresztfa, Krisztus ártatlan vére, amely értem, értünk ontatott.

Úgy gondolom, a húsvét a keresztyénység legnagyobb ünnepe. Előljáróban a mérhetetlen nagypénteki fájdalom, de jön utána a húsvét reggele, a csoda, a feltámadott

Krisztus, aki mindannyiunk üdvösségéért adta szent testét és véréét.

A mi számunkra még fontosabbá válnak a látogatások, éreztetni az idős testvérekkel gondoskodásunkat, szeretetünket. Különös együttérzést igényelnek azok, akik a szociális otthonokban élnek. Évek óta rendszeresen az istentiszteletek, ahol a diakóniából néhány testvér alkalmanként részt vállal a szervezésben. Gondoskodnak róla, hogy a nehezen mozgók is jelen tudjanak lenni.

Már hagyomány, hogy kis húsvéti csomagokat készítünk számukra, ez most sem marad el. Szeretnénk örömet szerezni a család nélkül maradt, egyedül élő embereknek. Az elmúlt években a csoport minden tagja nagy lelkesedéssel vett részt a csomagok elkészítésében. Mindig nagy meglepéssel hallgattuk a visszajelzést, hogy mi-

lyen boldogan vették a kis ajándékot. Reméljük, hogy idén is sikerül kedveskednünk nekik.

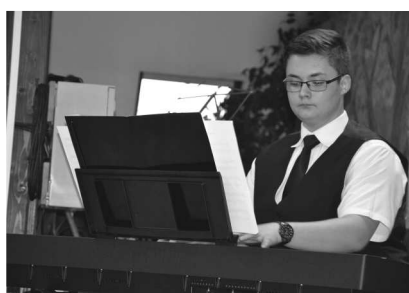
Kedves testvér, aki olvasod a beszámolómat, tudd, ha szükséged van néhány jó szóra, segítségre, keresd meg a csoportunkat, lehetőségeink szerint felkeresünk és szeretettel veled vagyunk.

A húsvéti csoda és reménység gondolataival, valamint legkedvesebb énekem [EÉ 388] soráival zárom beszámolómat.

„*Mért félne szívem? Él az én Uram
Békesség Királya, Benne nyugta van,
Ő a diadalmam, pajzsom, életem,
Szívemben már nincsen semmi félelem
Győzelmet vettél, ó, Feltámadott,
Dicsőséggel fényes a diadalod!*”

KOVÁCS TIBORNÉ

Az idei Székács gála néhány emlékezetes pillanata

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Boldog felnőttek legyetek!

Február 4-én ünnepélyes keretek között tartottuk meg hagyományos szalagavató ünnepségünket. Ezen az évfolyam 33 diákja kapta meg a nagykorúságot és az iskolához kötődést szimbolizáló maturandusszalagot.

Legelőször *Fehér Borbála* igazgatói köszöntője hangzott el:

„Elsőként fogadja minden végzős diák gratulációját. Négy, illetve hat év tanulása, iskolai küzdelme után együtt ünnepelhetik meg a középiskolás évek döntő, befejező szakaszának kezdetét, visszatekintve a mögöttük lévő évek közös munkájára és élményeire.

Vártuk ezt a napot nagyon!

A szalagtűzés napját, amely nem csak egy ünnepség, melyen a diákok ruhájára az érettségire készülést jelző szalagot feltűzzük. A szalagtűzés az itt felsorakozó gyönyörű lányok és elegáns fiúk életében a felnőtté válás első lépcsőfoka, melyet néhány hónap múlva követ az érettségi vizsga.

A mi társadalmunkban a szalagavatót tekinthetjük egy felnőtté avatási szertartásnak, melynek hagyománya az 1830-as években alakult ki Selmechányán. A végzős diákok szalagokkal fejezték ki az iskolához való kötődésüket, és ezzel jelezték azt is, hogy kinőtték az iskolapadot, készen állnak a vizsgákra, majd rövid idő múlva örökre búcsút vesznek az intézménytől. Ez a szép hagyomány azóta is él minden magyar középiskolában.

A szalagtűzés műsorra készülődve előjöttek az emlékek. S amikor a múlt

gondoltok, hálát kell adni az Úrnak a leküzdött akadályokért. Igen, a szalagavató ünnepség is egyfajta hálaadás, amikor ti, kedves diákok, visszaemlékezve tanulmányaitok kezdetére, hálát adtok, hogy eddig eljuthattatok. Hol tartotok a céljaitok, álmaitok megvalósításában? Kihasználtátok-e azokat a lehetőségeket, amiket az iskola nyújtott? Sikertől-e eldönteni, hogyan tovább? Remélhetőleg sokan vannak köztetek, akik ezekre a kérdésekre igennel tudnak válaszolni, de sajnos vannak olyanok is, akik nem tettek meg mindent azért, hogy a bennük levő képességek kibontakozzanak és a tudás gyümölcsét megízleljék. Számukra is van egy jó hírem: az ember életében bármikor dönthet úgy, hogy saját kezébe veszi a sorsát, és ahelyett, hogy a körülményeit hibáztatná és másoktól várná problémáinak megoldását, elkezd tenni azért, hogy sikeres és boldog legyen. A szorgalom, a kitartás, a céltudatosság és az értékességetek tudata csodákra képes!

Sikeres és szerencsés életre vágytok mindahányan. A boldogság felé vezető út nem gyorsforgalmi út. Nyitott szemre és szívre van szükségetek. S ha nyitott szemmel jártok, a jelenben tudtok élni, ha hálát tudtok adni, elmondhatjátok, hogy boldogok vagytok. Felelősek vagytok az életetekért. Vegyétek hát komolyan Istent, mert ő is komolyan vesz titeket. Legyetek büszkék arra, hogy konzervatív, de a kor szellemére mindig válaszolni képes iskolába jártatok. Órizzétek ezeket az értékeket, ne engedjétek elsodródni magatokat a helyes útról.

Mai világunkban nem könnyű az Istennek tetsző igaz ösvényen járni, melyet sokan sokszor felserélnének a rövidebb, de bizonytalanabb úttal. Jézus Krisztus is többször beszél az útról. Azt mondja, szoros az a kapu, amely az életre visz, és kevesen járnak azon. Pál apostol úgy beszél erről, hogy az ezen

az úton járás nagy harc. Nemes harc, de harc. Ebben a nemes-harcos helyzetben megnyugtató és reményt adó a szalag színe. A bordó szín jelenti az életerőt, eleganciát, gazdagságot, kifinomultságot, értékességet és érettséget. Ez azonban önmagában nem elegendő, kell még más is. Bánjatok okosan az időtökkel, és tegyetek meg minden töletek telhető! Becsülettel tanuljatok, dolgozzatok embertársaitok javára és Isten dicsőségére! Cselekedjétek a jót, keressétek a szépet! Akkor mindig boldogok lesztek.

Annyi mindent kellene még elmondanom, de nem teszem, talán lesz még rá alkalom, s akkor folytatom. Most fogadjátok jókívánságaimat: a 12/4 osztály és Bacsuriné Nagy Ildikó osztályfőnök, a 12/6 osztály és Hajdu Attila osztályfőnök.

Bátorítson benneteket az Úr, kedves diákok. Abban is, hogy ide, a színpadra álljatok, de jönnek majd ennél nehezebb próbák. Ő azt mondja ma nektek:

»Nem a félelem lelkét adtam, hanem az erőnek, a szeretetnek és a józanságnak a lelkét.«

Fogadjátok szeretettel a maturandusok szalagját, viseljétek büszkén, felelősséggel és örömmel! Úgy köszönök el ma este töletek, ahogy azt egykor Selmechányán tették: »Valete!« («Éljétek boldogul!«)»

Az iskola diáksága nevében *Farkas Zoltán* köszöntötte a végzősöket:

„Nincs könnyű dolgom, hiszen egy egész évfolyam nevében kell pár igazán találó szót mondanom kedves diaktársaimról.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Nehéz néhány mondatban összefoglalni a bennünk kavargó érzéseket, és gondolatokat, mivel hosszú évek élményei kötnek össze bennünket. A szalagavató mindannyiunk életében különleges, mert egy új kezdetet jelent. Ezen az estén megkapjátok a szalagot, ami egy jel, egy jelkép. Jelzi, hogy már csak pár hónapot töltötök el iskolánk

falai között, hogy közeleg az érettségi, s jelzi, hogy hamarosan kirepültök az iskola védő falai és születek óvó szárnyai alól.

Ma este ezt ünnepeljük. A melletekre kerülő szalaggal felnötté avatunk benneteket. Együtt ünneplünk és veletek örülünk mindannak, amit eddig elértetek. Talán nem sikerül mindig minden úgy, ahogy eltervezitek, de egy váratlan akadály ne fál, hanem lépcső legyen előttetek!

A nehéz időkben jusson eszetekbe a diákelet megannyi szépsége! A kellemes emlékek, a tartalmas programok, a jól sikerült osztálykirándulások, a szünetekben lezajló világmegváltó beszélgetések, a sok-sok közös nevetés, vagy épp a szerelmes pillanatok. Biztos vagyok benne, hogy ezek évek múltán is mosolyt csalnak az arcotokra.

Szerencsések vagytok és vagyunk, hogy egy ilyen közösségbe tartozunk. Kedves 12. évfolyamosok! A ma rátok kerülő szalag legyen emlékeztető az átélte közös pillanatokra, erősítse az összetartozás érzését. Segítsétek egymást! Ne feledjétek el, amit születek, nevelőitek tanítottak nektek, s maradjatok mindig tisztességesek, kitartóak, becsületesek, és jószívűek, hiszen: »Ha szeretjük egymást, az Isten bennünk marad, és az ő szeretete teljessé lesz bennünk.«

A 11. évfolyam nevében kérem Isten

A két végzős osztály 33 tanulója kapott szalagot:

12/6 osztály

Osztályfőnök: HAJDU ATTILA

Bacsur Fanni Ildikó, Bocsik Róbert, Kárai Fanni, Kecskeméti Krisztina Evelin, Kishonti Pál, Németh Réka Mercédesz, Rozgonyi Orsolya, Somogyi Bianka, Szabó Edina, Szász Dániel Patrik, Szilasi-Horváth Gréta, Tuska Balázs, Vágó Bernadett, Varga Dorottya

12/4 osztály

Osztályfőnök: BACSURNÉ NAGY ILDIKÓ

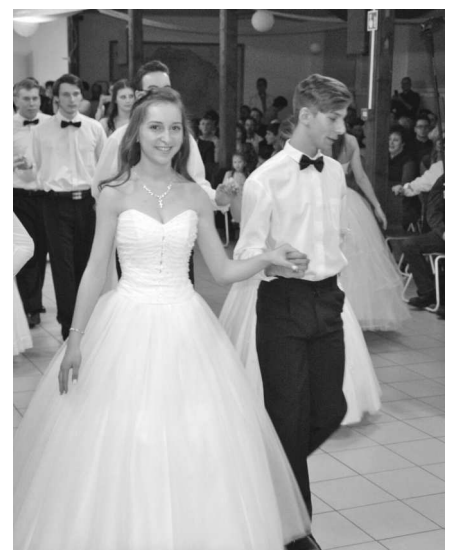
Benkő Zsanett, Beyer Barnabás, Beyer Boglárka, Csík Lajos, Dávid Szilvia, Debreceni Gergő, Dombi Diána Luca, Fenyvesi Beatrix, Havrán Hajnalka Médea, Kovács Brigitta, Kozma Georgina, Lopuch Regina, Nagy Zsolt Csaba, Óze Renáta, Szabó Nikoletta, Szemenyei Zoltán Ferenc, Téren Barnabás, Vass Noémi, Zétényi Bence Attila

áldását, és kérem, hogy adjon nektek nagyon sok erőt és kitaratást az előttetek álló úthoz. Mi itt leszünk és segítünk.”

Az elköszönő tizenkettedikesek gondolatait Debreceni Gergő tolmácsolta:

„Mint minden esztendőben, ebben az évben is eljött a szalagavató ünnepe. Most már nem a széksorok közül szemléljük, ahogy – hagyományainkhoz hűen – a végzős osztályok szórakoztatnak minket. Ezúttal mi állunk szüleinek, tanáraink és diáktársaink előtt, készen arra, hogy a szalagtűzés örömeit érdekes produkciókkal, tánccal, nevetéssel koronázzuk meg. Mielőtt még átadnánk magunkat a felhőtlen szórakozásnak, hadd ejtsek néhány szót ennek az ünnepségnek a fontosságáról. A szalag egy jelkép. Jelképe mindannak a hévnek, lendületnek, amelynek neve fiatalság. Egy kezdet, a felnötté válás kezdete. Kedves Végzős Társaim! Ne feledjétek el azonban: nem a szalagavató és nem is az érettségi vizsga tesz felnötté. A felnötté válás egy folyamat, amit nem lehet eseményekhez kötni. Kétségtelen, hogy a mai alkalom egy fontos lépcsője ennek a hosszú-hosszú folyamatnak. S hogy mi jó úton haladunk, azt az is bizonyítja, hogy ma, ünnepélyes keretek között szeretnénk Nektek/Önöknek, kedves szüleinek, tanáraink, hálát adni azért, hogy lehetővé tették nekünk, hogy idáig eljussunk, és esélyt kapjunk a továbbléésre. A felnött lét sajátosságát talán az emlékezés is. Visszanézzve

elmúlt éveinkre, bizton állíthatom: jó és rossz emlékekkel egyaránt gazdagodtunk. Ezek formáltak bennünket ilyenné, amilyenek most vagyunk. Bízunk kell abban, hogy az iskolai évek tapasztalatai, a példa, amit Töletek/Önökötől láttunk, jó alapot adnak majd a további életünk irányítására. Végezetül a maturandusok nevében köszönöm a ránk fordított áldozatos munkát, időt és türelmet. Beszédemet Arany János szavaival zárom: »Legnagyobb cél pedig, itt, e földi létben, Ember lenni mindég, minden körülményben.«

Az est a végzősök előadásával folytatódott, melynek végén minden tizenkettedikes megkapta a „Kopocs” kendőt, melyet az iskola már érettségi vizsgát tett diákjai adományoznak az utánuk jövőeknek.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

„Reformáció 500” projekthét

Minden márciusban, József naphoz közeli időpontban Székács tanulmányi napok zajlanak az orosházi evangélikus iskolában.

A reformáció jubileumi évében ez a hét rendhagyó, kreatív programsorozattal egészült ki, melynek célja nem kevesebb, mint közelebb hozni a diáksághoz a reformáció üzenetét, változatos tevékenységekkel megjeleníteni legfontosabb szimbólumait, osztály és iskolai szinten munkálkodni, értékes közösségi időt együtt tölteni.

Az előkészületekben az iskola lépcsőházában a földszint és a 3. emelet között több mint 40 *arcképet* helyeztünk el, valamilyen tudományterületen vagy sportban jeles evangélikus képét. A kitekintés széles körű, nemzetközi. Nem csupán Luther korára szorítkoztunk, belátva, hogy példaképpé a mai gyermek számára a mai kor emblemikus arcai, életútjai válnak. Luther életének főbb állomásai, a reformáció tételgondolatai pedig *lépcsőfeliratok* formájában olvashatók – reméljük, hosszú ideig. Ugyanakkor központi faliújságunkon elindult a visszaszámlálás 2017. október 17-ig.

A projekthét minden délelőttjén, 11 órakor ún. *lépcsőházi éneklésre* gyűlt össze iskolánk közössége, hogy az adventi hagyományt ezen a héten tovább éltessek evangélikus énekeskönyvi és ifjúsági énekekkel; 3-4 percre megálltunk, majd – mint egy flash

mob után – mindenki folytatta szüneti tevékenységét.

Hétfőn a már említett híres evangélikus névtárából válogatva *prezentációkkal* készültek az osztályok, melyek bemutatása áhítatidőben, osztálytermi keretek között történt. Az alsós évfolyamok számára gimnazista diákok vitték el az érdekes életutakat, diaképeket.

Kedden hihetetlen izgalommal és játékosan vetette bele magát kicsi és érettségire készülő egyaránt a *Vissza a Bibliához* elnevezésű igekeresési versenybe. 500 darab, igehellyel ellátott papírt helyeztünk el az iskola különböző részein, ezeket kellett megkeresni és az igehelyeknek megfelelő bibliai idézettel leadni. Nagy örömeinkre a vártnál is nagyobb sikert aratott a játék, így elhatároztuk, hogy októberben már 1517 igehellyel készülünk egy hasonlóan izgalmas délelőttre.

A szerdai nap az *500-as rekordoké* volt. Osztálydelután keretében szorgoskodtak a gyerekek, és különböző 500-as rekordokat állítottak fel. Volt olyan osztály, amelyik 500 imádságot írt, és abból imaláncot fűzött, vagy kimásolt a Bibliából 500 igét. Voltak sportteljesítmények: 500 pontnyi kosárlabda vagy 500 felülés, térdhajlítás, 500 m rolerezés. Asztaliteniszező osztályaink 500 szerválást teljesítettek. Ettől a naptól 500 lufi díszel a lépcsőházban nagy tüdejű osztá-

lyoknak köszönhetően, illetőleg 500 „Szép napot” üzenet tette mosolygóssá a köztereken sétálókat. 24 osztály 24 féle vállalás. Izgalmas, nevetős, jó hangulatú délutánért lehetünk nagyon hálásak.

A projekthét negyedik napja közös áhítattal kezdődött iskolánk dísztermében. Szigethy Szilárd iskolalelkész arról az útról beszélt a diákoknak, amelyen együtt haladunk. Egyre előrébb a tantárgyi tudásban, de reménység szerint Isten megismerésében is. Különleges formát választottunk ennek megjelenítéséhez: a tanári közösség egy kapusorba állt a díszterem közepén. Magunkkal vittünk egy könyvet, amely tanított tantárgyunk emblemikus irodalma. Fejüket kicsit meghajtva haladtak át a gyerekek ezen a különös, óvó, de irányt jelölő tanársoron. Meghatározó, emlékezetes percekét éltünk át. A projektnap következő óráiban *Luther-rózsák* és „*erős várak*” épültek, készültek az osztálytermekben változatos technikákkal, melyekből kiállítás rendeztünk. A nap záró akkordja a szarvasi Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola *Luther-előadása* volt. Nagy sikert aratott a színvonalas zenés produkció!

A különleges emlékezés hetének utolsó eseménye a tehetségeinket felvonultató *Székács gála* volt. Tizenöt műsorszám ölelte fel azokat az egyéni és csoportos produkciókat, melyekre méltán lehetünk büszkéek, és amelyek miatt ismét jó volt székácsos diáknak, tanárnak lenni. Soli Deo gloria!

Összeállította:
NAGYNÉ GYÖRGYI SZILVIA

Pénz

A pénzügyi tudatosság és gazdálkodás hete

2017. március 6. és 10. között rendezték meg országsszerte az iskolák a *Pénz7* elnevezésű témahetet, melyhez a mi intézményünk is csatlakozott. A kezdeményezés célja, hogy a fiatalok tudatosabban kezeljék pénzügyeiket, tudjanak többet a gazdaság és a pénzvilág működéséről. Az ideai pénzügyi téma a korszerű pénzkezelés volt *Bankoljunk okosan!* címmel.

A programokra készülődve minden osztály készített egy plakátot arról, hogy mit

jelent nekik a pénz. Az elkészült alkotások az iskola folyosóit díszítették.

A hét folyamán diákjaink egy-egy matematikaórán ismerkedtek játékos formában a pénzügyi témákkal: foglalkoztak például a bankszámlával, a bankkártyával, és megismerkedtek ezek működésével. Többek között körbejárták azt a kérdést is, hogy milyen előnyei, hátrányai vannak az egyes fizetési módoknak?

A felső tagozatosokat és a gimnazistákat

Nagné Miszlai Anita, az egyik orosházi pénzügyi fiókigazgatója vezette be a bankok világába, egy-egy előadás keretében. Megtudhatták, milyen banki szolgáltatások vannak, mit rejt a széf, hogyan kerül a pénz a bankszámlára.

A hét folyamán tanulóink játékos, szórakoztató formában gazdagodtak értékes és hasznos ismeretekkel, élményekkel.

CSICSÉLY SZILVIA

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Beiratkozás az 1. osztályokba

A gyermek fejlődését nagymértékben befolyásolja az a környezet, amelyben felnő. Számára 10–15 éves korig első sorban a család, utána az iskola, a kortárs diákközösség a meghatározó. Nem mindegy tehát, hogy hová és kikkel jár együtt a legfogékonyabb korban.

A Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium két 1. osztályt indít a 2017/2018-as tanévben is.

Az iskola pedagógiai programjában deklaráltak szerint krisztusi szeretettel, következetesen, igényesen, a keresztyén és nemzeti értékek fokozottabb megbecsülésére, testi-lelki-szellemi harmóniára törekedve, lelkiismeretes tanulásra és becsületes munkára igyekezünk nevelni a gyermekeket. Lehetőséget kínálunk azoknak a hívő (és nem hívő) családoknak, akik gyermekeik számára nemcsak a magas színvonalú tudást, de a keresztyén szellemben folyó nevelést is szeretnék biztosítani. Iskolánk mindkettőhöz megfelelő háttérrel rendelkezik. Munkatársaink elkötelezettsége lehetővé teszi, hogy szakszerű, igényes tanári munkával, minden diáknak személyre szólóan segítsünk abban, hogy az adottságainak megfelelő legjobb eredményt érhesse el. Szeretettel ajánlom a nagycsoportos gyermekeknek és szüleiknek az induló 1. osztályainkat és a tanító néniket.

Az 1. a osztály osztályfőnöke *Ujj Mária*:

„...szeressük egymást; mert a szeretet az Istentől van...” [1Jn 4,7]

Ujj Mária vagyok. Általános és középiskolai tanulmányaimat Orosházán végeztem. Kicsi korom óta gyermekekkel akartam foglalkozni. Tanítói diplomámat 1981-ben szereztem meg a Debreceni Tanítóképző Főiskolán, s kezdtem el pályámat az orosházi 2. sz. Általános Iskolában. 36 éve tanítok 1–2. osztályban.

1992 óta az Orosházi Evangélikus Iskola tanítója vagyok. Indulásakor szívesen vállaltam a munkát, hisz keresztyén családban nevelkedtem. Számomra természetes volt a gyermekeket keresztyén erkölcsi értékeknek megfelelően nevelni, a „jézusi útra”

vezetni. Emellett nagyon fontosnak tartom a pontosságra, becsületességre nevelést, szeretetteljes közösségekben, szeretetteljes szíggel.

Pályafutásom során igyekeztem minden olyan képzési formában részt venni, amellyel a tanítást hatékonyabbá, korszerűbbé tudom tenni. Számomra legfonto-

szági Evangélikus Egyház Oktatási és Iskolai Osztályától 2012-ben az Év Tanítója kiüntetést vehettem át. 2015-ben sikeres pedagógusminősítő vizsgát tettem.

„Te csak vedd a magokat, hisz sosem tudhatod, melyik fog kikelni – talán mind.”
[Albert Einstein]

A BEIRATKOZÁS IDŐPONTJA

a Székács József Evangélikus Óvoda,
Általános Iskola és Gimnázium 1. osztályaiba:

2017. április 20-án és 21-én lesz.

A beíratáshoz szükséges dokumentumok:

a gyermek nevére kiállított **személyi azonosító és a lakcímét igazoló hatósági igazolvány (lakcímkártya)**, valamint az **iskolába lépéshez szükséges fejlettség elérését tanúsító igazolás** eredeti példánya, amely lehet óvodai szakvélemény, nevelési tanácsadás keretében végzett iskolaérettségi szakvélemény vagy sajátos nevelési igényű gyermek esetében szakértői bizottság szakértői véleménye.

sabb, hogy az iskolába lépő kisgyermeknek biztos pontot jelentsek, akihez minden gondjával, bajával, örömeivel fordulhat.

Tanítói hivatásom gyakorlása alatt mindig arra törekedtem, hogy tanítványaim személyiségét az egyéniségüknek megfelelően formáljam. Igyeksem a gyermekek tudását maximálisan gyarapítani. Töreksem a jó képességű tanulók fejlesztésére, a lassabban haladók felzárkóztatására is. A régi, jól bevált módszerek alkalmazása mellett nyitott vagyok az új, korszerű technikák alkalmazására. Így szívesen használom az interaktív táblát is.

Az alsó tagozatos gyerekek részére matematika tehetségműhelyt vezetek már 15 éve, ahol a kisgyermek logikus gondolkodásra nevelése a célom. Közülük sokan vesznek részt városi, területi és országos versenyeken, ahol mindig szép eredményeket érnek el. 2016-ban egyik tanítványom a Sziporka Országos Matematika Versenyen 6. helyezéig jutott.

Munkám elismeréseként a Magyaror-

Az 1. b osztály osztályfőnöke *Dérmé Csepregi Klára*:

„Taníts engem helyes értelemre és ismeretre...” [Zsolt 119,66]

Dérmé Csepregi Klára vagyok. Tanítói diplomámat 1977-ben, a Debreceni Tanítóképző Főiskolán szereztem.

Pályámat 40 éve kezdtem az orosházi 2. sz. Általános Iskolában. Tíz esztendeig 3. és 4. osztályban leginkább a matematika tantárgyat tanítottam. Az utóbbi években az olvasás-írás rejtjelmeibe vezettem be tanítványaimat.

Mintegy 25 éve, 1992 szeptemberében indult az ökumenikus nyitottságú evangélikus egyházi tagozat. Már a kezdetektől felvállaltam, erkölcsi és szakmai kihívásnak tekintettem az itt kialakuló nevelőmunkában való aktív részvételt. Családi gyökerek és a nagyhírű evangélikus iskolák iránti hagyománytiszteltet marasztalt engem iskolánkban.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

☞ Közel 30 éve tanítom az 1–2. osztályosokat. Megtapasztalni a gyermeki értelem kibontakozását a legszebb feladat számomra. Az ismert tanítási módszerek legtöbbször kipróbálhattam már, de a legfontosabbnak mindig a gyermeki személyiséget tekintem. Arra törekszem, hogy a tudás megszerzése, a képességek maximális kihasználása, fejlesztése mellett a szeretet és a következetesség legyen munkám vezérfonala. Meggyőződésem: a jézusi gondolatok nem ember- és gyermekellenesek, a szeretet szavával nagy dolgok valósíthatók meg. A nevelés szeretet, megértés, elfogadás és példaadás.

Nevelési elveimet a keresztyén tudatosság szerint alkalmazom. Az iskolába lépő kis első osztályost igyekszem mind érzelmileg, mind értelmileg fejleszteni. A tanítói pályám során megismert és általam jónak tartott szakmai fejlesztéseket, újításokat igyekszem rugalmasan alkalmazni munkám során.

Az eltelt évtizedek alatt számtalan bemutatóórát tartottam. Szaktudásomat több esetben tanítójelölteknek szakvezetőként is átadhattam.

Az iskola szervezeti életében nemcsak munkaközösségvezetőként, de mint gyüle-

kezeti presbiter is részt veszek. Tanítói munkásságom elismeréseként egyházunk országos presbitériuma 2009-ben nekem ítélte az Év Tanítója megtisztelő címet.

Rendezett családi körülmények segítik munkámat, két fiúgyermekünk már felnőtt korú.

Áldást kérve leendő diákjaink életére, szeretettel és tisztelettel várok minden jelentkezőt, kollégáim nevében is:

FEHÉR BORBÁLA
intézményvezető

Óvodába hívogató

„Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be.” [Jel 3,8]

Minden évben, így most is nagy izgalom és várakozás előzi meg a kiscsoportos gyermekek fogadását. A 2017–2018-as nevelési évben a Cica, a Maci és a Halacska csoport várja az újonnan érkező kicsiket. A legtöbb gyermek a Cica csoportba érkezik majd, ahol mini csoportosként kezdik meg óvodás éveit. Ők négy évet fognak óvodánkban eltölteni.

Az óvodai élet megkönnyítése, a szülők segítése érdekében fontosnak tartjuk, hogy a leendő óvodások ne az óvodába lépés első napján találkozzanak először az óvo nénikkel, dajka nénikkel, éppen ezért

**2017. április 11-én, 16 órai kezdettel
nyílt napot szervezünk,**

melyre szeretettel hívjuk és várjuk leendő óvodásainkat és családjaikat.

A családot mindenképpen megérinti, amikor egy kisgyermek óvodába indul, a szülők számára fontos kérdés, hogy mi fog történni az első napokban, hetekben, lesznek-e akadályok a beilleszkedéssel, s hogy ezeket majd hogyan tudják közösen leküzdeni. Ezen a nyílt napon nemcsak a nevelőközösséggel, az óvodával ismerkedhetnek meg az ide látogatók, hanem az ilyen és ehhez hasonló kérdésekre is igyekszünk vá-

laszt adni. Az egyik legszebb óvónői feladat kiépíteni a szülőknél a bizalmat, amely fokozatosan alakul át barátsággá. Egy elfogadó, nyitott, empatikus nevelőközösség nagyon sokat segít a szülőknél és a gyermekeknek is az óvodai életbe való bekapcsolódásban.

Az óvodakezdés nagy és egyben csodálatos változás egy gyermek életében. Nagy a szülők felelőssége is, hiszen a lehető legjobbat szeretnék gyermeküknek. Bizalommal, ugyanakkor izgalommal adják a kiválasztott óvodába.

Intézményünkben egyedülálló lehetőséget kínálunk az óvodai évektől érettségiig tartó folyamatos nevelés-oktatás megvalósulására. A keresztyén értékek elsajátításával, a keresztyéni magatartás betartásával, szeretetteljes légkörben, sok-sok közös játék, tevékenység során boldog embereket szeretnénk nevelni. Bízunk abban, hogy az Isten szeretetét, gondviselését megismertető, keresztyén szellemű nevelésünk biztos fogódzót nyújt gyermekeink érzelmi fejlődésének útján.

Nálunk, a szeretet óvodájában minden gyermek egyformán fontos. A neveléssel együtt a minőségi oktatásra is nagy hangsúlyt fektetünk. Hiszünk abban, hogy minden gyermek tehetséges valamiben. Várjuk azokat a kisgyermeket is, akik más felekezettek vagy eddig még nem részesültek a keresztség szentségében, viszont szüleik szeretnék, ha a gyermekeik érzelmi bizton-

ságban, szeretetben nevelkednének, s megismerkednének a keresztyén értékekkel. Keresztyén pedagógusként érezzük, hogy minden egyes gyermekért, minden családért felelősek vagyunk. Azt is tudjuk, hogy ezeket az áldott lehetőségeket nem mi alakítjuk ki, hanem az Úr Jézustól kapjuk, ajándékként. Éspedig azért, hogy tanítványaiként törekedjünk arra, hogy az evangélium jó híre minél több emberhez eljusson.

A 2017–2018-as nevelési évben induló mini csoport óvónőinek bemutatkozása:

„Hagyd az ÚRra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik.” [Zsolt 37,5]

Szefgüné Pusztai Ágnesnek hívnak. Óvodapedagógusi diplomámat a sarvasi Gál Ferenc Főiskolán szereztem. 2008 óta dolgozom itt, a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnáziumban. Úgy érzem, nem a véletlennek köszönhető, hogy itt lehetek, hanem „Valaki” megmutatta az irányt, a helyes utat.

Fontosnak tartom, hogy a munkám során megteremtsem a gyermekek fejlődéséhez szükséges egészséges és esztétikus környezetet, a családi, közvetlen légkört, a védő, óvó, kölcsönös szereteten és bizalom alapuló kapcsolatot, hiszen ebben az életkorban a gyermekeknek nagyon nagy szükségük van a testközeli meghitt kapcsolatra.

Arra törekszem, hogy az édesanyáktól ☞

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

☞ távol töltött időben is megtalálják azt a szeretetteljes közeget, ahol nyugodtan játszhatnak, jól érezhetik magukat, és játék közben észrevétlenül fejlődve alkalmassá válhatnak majd az iskolai életre. Céлом, hogy minél színesebb egyéniségű, kedves, derűs és mindenre nyitott, érdeklődő gyerekeket adhassak át a tanító néniknek az iskolára.

Nagyon fontosnak tartom, hogy személyes példamutatáson keresztül közvetítem a gyermekek felé a keresztyén erkölcsi értékeket. Mindemellett – nézetem szerint – a legfontosabb, hogy az óvodába lépő gyermekek félelem és szorongás nélkül lépjék át az óvoda, csoportszoba ajtaját és szeretetteljes, keresztyén óvodai légkörben sokoldalú, érdeklődő, vidám és kiegyensúlyozott gyermekként fejlődjenek. Szeressék és tiszteljék embertársaikat, valamint a körülöttük lévő világot. Meggyőződésem, hogy rohanó világunkban hitünket megtalálva, felelősséggel egy új generációt nevelhetünk fel.

„Mert én, az ÚR, a te Istened, erősen fogom jobb kezedet, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítlek!” [Ézs 41,13]

Király Edinának hívnak, végzettségem óvodapedagógus és szakvizsgázott fejlesztő óvodapedagógus, valamint tanító. Nagyváradon diplomáztam az Állami Egyetem Pedagógiai Karán, 2009-ben. Pályakezdként kerültem még abban az évben Orosházára, az evangélikus óvodába. Időközben – Isten áldásának köszönhetően – született két kislányom, s 2012 óta időm nagy részét az ő nevelésük töltötte ki. Azonban igyekeztem nem teljesen kiesni hivatásomból, mert ez idő alatt is foglalkoztatott a továbbtanulás lehetősége. Egyre gyakrabban tapasztaltam, mennyi a fejlesztői segítségre szoruló gyermek. Tanítói végzettségemnek is köszönhetően jobban ráláttam, milyen

rendkívüli fontossággal bír az óvoda és iskola átmenetének támogatása, szintén ezen a téren. Ezért döntöttem úgy, hogy új ismereteket szerzek, s végzettséget ahhoz, hogy ezeket a felmerülő problémákat szakszerűen el tudjam látni. Remélem, hogy a 2016-ban, a szarvasi Gál Ferenc Főiskolán megszerzett, fejlesztő óvodapedagógus szakképzésem hasznára lesz intézményem gyermekeinek.

Nagy izgalommal, elhivatottsággal várom a munkába való visszatérésemet. Azelőtt is – míg saját gyermekeim nevelésével kezdtem foglalkozni – lelkesen vettem bele magam óvodás gyermekeink életének mindennapjaiba. A kolléganők mindig szeretettel mondogatták nekem, hogy majd sok mindent másképp fogok látni a hivatás-

BEIRATKOZÁS IDŐPONTJA

a 2017–2018-as nevelési évre:

2017. április 24–25.,

8–17 óra között.

somban, amikor saját gyermekeim (is) lesznek. Ennek hatását máris érzem, óvodás kislányom által belezlátok más oldalról is az óvodai életbe, s úgy érzem, ez építő jellegűen hat rám. Véleményem szerint nincs annál fontosabb, mint hogy egy óvodakezdő kisgyerek jól érezze magát élete (legtöbbször) első intézményesített közösségében, amit még (reméljük, minél rövidebb ideig) nem érez otthonának. Mi, óvónők és a minket oly nagy odafigyeléssel kisegítő dajkák nap mint nap azon fáradozunk, hogy ezek a kisgyerekek szeretettel jöjjenek óvodánkba. Váljanak részesévé az őket körülvevő eseményeknek, általuk észrevétlenül fejlődjenek a játékos foglalkozások, mindennapos tevékenységek során, s mikor szüleik

körébe visszatérnek, élményekkel gazdagodva vágyjanak visszajönni nap mint nap ebbe a közösségbe.

Az első óvodai esztendő kiemelendő pedagógiai célkitűzése a beilleszkedés elősegítése. Fontosnak tartom elmondani, hogy ezen az induláson, az első éven múlik minden. Lelkileg kell a gyerekeket megerősíteni abban, hogy egy effajta közösséghez tartozni jó. Mi, felnőttek is jól érezzük magunkat annak tudatában, hogy tartozunk valahová (legyen az a család, a munkahely stb.), s ott számítanak ránk minden nap. Segítségünkre van ebben az egyházi nevelés, ahol mi magunk is a jó Istentől kapjuk a példát egymás elfogadására, megbecsülésére. A gyermekeknek sok mindent könnyebb megérteni, elfogadni, felfedezni általa. Fontosnak tartom, hogy érezzék: nélküle semmi sem működik, semmit sem lehet.

Hivatásomban elhivatottnak tartom magam, igyekszem a játékoság határain belül a gyerekekből a legtöbbet egyénileg is kihozni. Hiszem, hogy ilyen csodára csak a jó Isten képes, hogy minden ember más, s a mi feladatunk felfedezni ezeket az egyéni sajátosságokat, ez által önbizalommal, tudásszomjával, Istenbe vetett hittel teli gyermekeket nevelni, s majd néhány év múlva saját útjukra eresztetni, tudván azt, hogy amit intézményünkben, csoportunkban kaptak, segít nekik eligazodni a sikeres felnőtté válásban.

„...szeressük egymást; mert a szeretet Istentől van...” [1n 4,7]

Szeretettel várnak minden érdeklődőt a leendő mini csoportos óvó nénik:

**KIRÁLY EDINA és
SZEGFÜNÉ PUSZTAI ÁGNES**

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk fennmaradása és hitéletünk sokszínűségének megtartása érdekében újra és újra hangsúlyozva kérjük mindenki anyagi áldozatvállalását. Adományaik, az egyházfenntartói járuléka, a perselybe szánt összeg befizetésének és mértékének önkéntessége kifejezi: nem kívánunk erőn felüli terhet róni senkire, de gyülekezetünk nem nélkülözheti a támogatás-

nak ezt a formáját. Közösségünkért való felelősségükből, szeretetükből fakadóan várjuk tehát felajánlásait. Ha valakinek könnyebbésséget jelent, akkor az egyházközségnek szánt felajánlást nem kell egy összegben befizetnie, lehetőségeihez mérten kisebb részletekben is megteheti. A befizetések ügyében Lelkészi Hivatalunk munkatársai mindig készséggel állnak segítségükre. Minden támogatásukat megköszönve:

ÖRDÖG ENDRE igazgatólelkész

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Sola Scriptura

Békés Megyei Evangélikus Gimnáziumok Bibliaismereti Vetélkedője

Híánypótlás, hagyományteremtés. E kettős céllal rendezett az orosházi Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium a reformáció 500. évében, 2017. február 24-én hittanversenyt a gimnáziumi évfolyamoknak. Az ötlet már több mint egy éve formálódott: az általános iskolai tagozatokhoz hasonlóan évről évre megszólítani a már gimnazista korú fiatalokat, hogy vegyék kézbe a Bibliát!

2016 őszén összeült a négy békés megyei evangélikus gimnázium iskolalelkésszi, hitoktatói csapata, és megfogalmazta ezt az igényt. Terveink szerint a négy evangéliumot vesszük görcső alá az első négy évben. Így lett 2017-ben a versenykiírás témája Lukács evangéliuma két korcsoportban: 9–10. és 11–12. évfolyamos diákok számára.

Megszólítottuk az Evangélikus Hittudományi Egyetem Valláspedagógiai Tanszékének vezetőjét, dr. Kodácsy-Simon Esztert, legyen segítségünkre, hogy az evangéliumot átfogó módon bemutató versenyfeladatok készüljenek. Így az általa meghirdetett kurzuson teológushallgatók által összeállított feladatokkal vártuk a versenyre jelentkező fiatalokat. Innen is köszönjük munkájukat!

Négy gimnázium: a szarvasi Vajda Péter Evangélikus Gimnázium, a békéscsabai Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Gimnázium, a Mezőberényi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és a megrendezést felvállaló orosházi Székács Evangélikus Iskola diákjainak lelkes csapatai álltak rajthoz ebben az évben: 13 csapat, 52 fiatal.

Kicsiben terveztünk, óvatosan álmodtunk, s nagyon hálásak vagyunk, hogy megvalósult!

Értékes díjakban részesültek a helyezést elért csapatok a Nyugat- és Kelet-Békési Egyházmegyéék, illetve az országos egyház támogatása jóvoltából. Így minkét korcsoport legjobbjai lehetőséget kaptak a Köz-Ép-Pont Erdélyi Lutheránus Találkozóán való ingyenes részvételre, melyet 2017. július 18–22-én rendeznek Válaszúton. Minden helyezett csapat ajándékba hazavihett egy-egy Luther kártyajátékot, gazdagodhattak a Szélrózsza Band legújabb hanganyagával és kerületi bögrével.

A hagyományteremtés tárgyiasított formája egy gravírozott korsó, egy vándorkupa. Abban bízunk, hogy valóban vándorútra kel a következő években, és eljut minden

nevezett gimnáziumba. Ebben az évben a székácsos diákok vehették kezükbe.

A verseny zsűrielnöke Balog Éva lelkész-nő, a GYÜMI munkatársa, zsűritársai Pápai Attila nagyszénási evangélikus lelkész és Zsoldi Lajos katolikus hitoktató voltak.

Tartalmas délutánt töltöttünk együtt Szigethy Szilárd iskolalelkész és Fehér Borbála igazgatónő bevezető, bátorító szavai után. A jól megérdemelt pizzára várva az orosházi evangélikus gyülekezet diákzenekara, a Voice of the Glory zenélt és biztosított jó hangulatot.

EREDMÉNYEK

9–10. évfolyam:

- I. hely: Székács Evangélikus Iskola*
(Chlebnyiczki Petra, Sin Attila, Krásméri János Tatai Dávid)
Felkészítő: Szőke-Kilián Szilvia
- II. hely: Székács Evangélikus Iskola*
(Bíró Nikolett, Csengeri Dorottya, Kiss Alfréd, Szabó Dóra)
Felkészítő: Szőke-Kilián Szilvia
- III. hely: Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Gimnázium* (Baracsi Dóra, Bodnár Beáta, Hrabovszky Regina, Rigó Anna Rebeka)
Felkészítő: Halász Alexandra, Kondor Klára

11–12. évfolyam:

- I. hely: Székács Evangélikus Iskola*
(Füredi Ákos, Németh Dániel, Sebestyén Gábor, Varjú Benjámin)
Felkészítő: Madarász Géza
- II. hely: Székács Evangélikus Iskola*
(Beyer Barnabás, Havrán Hajnalka, Lopuch Regina, Óze Renáta)
Felkészítő: Laczki János
- III. hely: Székács Evangélikus Iskola*
(Demeter Dóra, Klapács Szilvia, Molnár Vivien, Szabó Alexandra)
Felkészítő: Szigethy Szilárd

*Evangélikus
Gimnáziumok
Bibliaismereti
Versenye*

Sola Scriptura

*Vándorkupa
2017.*

**Összeállította:
NAGYNÉ GYÖRGYI SZILVIA**

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Bibliaverseny 2017

„Menj el, mert választott eszközöm ő, hogy elvigye a nevemet...” [ApCsel 9,15]

Városi bibliaismereti vetélkedőt rendezett az általános iskolai tagozatoknak a Székács Evangélikus Iskola. Március 2-án az alsós, március 3-án a felsős évfolyamok benevezett csapatai mérték össze tudásukat Pál apostol életútjából. Összesen 37 csapat, közel 150 diák készült, foglalkozott a páli életúttal az Apostolok cselekedetei alapján.

Nagy öröm számunkra, hogy az egyházi fenntartású katolikus és református iskolákon kívül a Vörösmarty Általános Iskola, a Rákóczi utcai Tagintézmény, a Táncsics Gimnázium és az Orosházi Keresztény Ifjúsági Klub színeiben is fogadhattunk versenyzőket az őket felkészítő hitoktató nevelők jóvoltából. A zsűri tagjai voltak: Lászlóné Házi Magdolna evangélikus lelkész, Iványi László esperes-plébános, Szalkay Róbert református lelképásztor, Szalkay Róbertné református iskolalelkész és Szigethy Szilárd evangélikus iskolalelkész.

A feladatsorok megírását követően hatalmas Reformáció 500 feliratú tortát csodálhattak és kóstolhattak a gyerekek Ficsor Zoltán cukrászmester jóvoltából. A továbbjutás két vonalon történik: az evangélikus csapatok a Déli Evangélikus Egyházkerület iskoláival versenyeztek április 1-jén Budapesten, míg a nem egyházi iskolák versenyében továbbjutott csapatok március 25-én az orosházi evangélikus gyülekezet szervezésében írták meg a második forduló feladatait.

Köszönjük, hogy fenntartó gyülekezetünk évről évre hozzájárul a nyertes csapatok szerény megajándékozásához!

Egyházi iskolák versenyében az alábbi eredmények születtek:

1–2. évfolyam:

- I. hely: Székács Evangélikus Iskola 2. b*
(Fazekas András Vajk, Kishonti Hanna, Nóbik Roland, Szőke Panna)
- II. hely: Székács Evangélikus Iskola 2. a*
(Bubla Botond, Darók Levente, Nochta Tímea, Novodomszki Jázmin)
- III. hely: Székács Evangélikus Iskola 2. b*
(Botos Balázs, Gabnai Illés, Gyúrós Botond, Szalai Péter)

3–4. évfolyam:

- I. hely: Székács Evangélikus Iskola 4. a*
(Csizmadia Szabolcs, Hodálík Ádám, Vincze Bence, Zsótér Mihály)
- II. hely: Székács Evangélikus Iskola 4. b*
(Benkő Máté, Nyári Zsófia, Patakfalvi Márton, Rajki Mercédesz)
- III. hely: Eötvös Katolikus Iskola* (Gordos Dominik, Hévízi Csenge, Hurcsán Mihály, Korányi-Bebura Márk)

5–6. évfolyam:

- I. hely: Székács Evangélikus Iskola 6. b*
(Balla Bence, Farkas Erzsébet, Rajki Alida, Szász Gergő)
- II. hely: Székács Evangélikus Iskola 5. b*
(Árgyelán Csenge, Árus Fanni, Kopanyicza Lara, Marossy Erik)
- III. hely: Székács Evangélikus Iskola 6. a*
(Erdős Réka, Hegedűs Regina, Szekerczés Kitti, Vincze Mirella)

7–8. évfolyam:

- I. hely: Székács Evangélikus Iskola 8/6*
(Madarász Laura, Nagy Luca, Szabó Réka, Szász Fanni)
- II. hely: Székács Evangélikus Iskola 7/6*
(Árus Vivien, Berki Csenge, Csizmadia Laura, Veres Zsófi)
- III. hely: Székács Evangélikus Iskola 7. o.*
(Buzás Izabella, Farkas Andrea, Süle Renáta, Szűcs Klaudia)

A nem egyházi fenntartású iskolák versenyében az alábbi eredmények születtek:

1–2. évfolyam:

- I. hely: Vörösmarty Mihály Általános Iskola*
(Csizmadia Zsófi, Czirle Dalma, Fűzi Emma)

3–4. évfolyam:

- I. hely: Vörösmarty Mihály Általános Iskola*
(Bánki-Horváth Péter, Farkas Illés, Polgár Máté, Szelényi Júlia)
- II. hely: Vörösmarty Mihály Általános Iskola Rákóczi utcai Tagintézmény*
(Barics Bettina, Ella Alexandra, Simondán Amanda, Zsóri Axel)

5–6. évfolyam:

- I. hely: Vörösmarty Mihály Általános Iskola*
(Bónus Lora, Ferenczi Anett, Sárközi Zsófi, Sztakó Vanda)
- II. hely: Táncsics Mihály Gimnázium*
(Belanka Hunor, Hellenthal Mary, Rajki András, Szemenyei Beatrix)
- III. hely: Orosházi Keresztény Ifjúsági Klub*
(Árus Balázs, Katona Jázmin, Mísur Márk, Szűcs Szabolcs)
- IV. hely: Vörösmarty Mihály Általános Iskola Rákóczi utcai Tagintézmény*
(Ella Vivien, Farkas Erzsébet, Horváth Bianka, Pelle Petra)

7–8. évfolyam:

- I. hely: Vörösmarty Mihály Általános Iskola Rákóczi utcai Tagintézmény*
(Nagy Afrodite, Tobak Ádám, Szász Dominika, Zvolenszky Zsolt)

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Csehi József

KERESZTELÉS (3 éven aluli gyermekek)

Puskás Gyöngyi lánya:

LOTTI GYÖNGYI 2017. február 26.

Kesztl József és dr. Lénárt Kitti fia:

ÁDÁM 2017. március 5.

Kovács Endre Szabolcs és Szabó Katalin lánya:

EMÍLIA SZÓFIA 2017. április 2.

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A GYERMEKEKEN
ÉS CSALÁDJUKON!

TEMETÉS (2016. december 29.–2017. március 31.)

Roszik Máté (77) · Csurák Sándorné (Csöntör Jusztina Mária 95) · Tóth Mária Erzsébet (62) · Tar Antalné (92) · Varga Lászlóné (Varga Julianna 79) · Csete Sándor Bálintné (Nagy Erzsébet 90) · Németh Istvánné (Nyári Margit 94) · Paulovics József (82) · Balogh István József (94) · Szokolai János (74) · Csiszár Sándorné (Süle Ida 91) · Kálmán Istvánné (Tóth Ilona Julianna 82) · Kenéz István Józsefné (Szokolai Etelka Mária 76) · Németh Géza (92) · Geiszt László Ferenc (45) · Babcsán Pálné (Szabó Mária Erzsébet 75) · Zelenka Károlyné (Nagy Benkő Erzsébet 71) · Berta Mihály Sándor (81)
„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSI,
MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2016. november 30.–2017. március 31.

Kecskés Norbert	2000 Ft	Szemenyei Sára Ilona	1000 Ft
Pál Tamásné	1000 Ft	Tarr András és dr. Tarr Ádám	2000 Ft
Tarr István és felesége	2000 Ft	Szula Mária	2000 Ft
Nagy Dénesné	1000 Ft	Zsíros Gyöngyné	2000 Ft
Éliás Dávid és felesége	5000 Ft	Kiss János	2000 Ft
Rajki Zoltán és Rajki Róbert	2000 Ft	Kissné Betkó Katalin	3000 Ft
Zsoldi Attila és felesége	2000 Ft	dr. Horváthné Csepregi Terézia	1500 Ft
dr. Domonkosné Ujj Veronika	20000 Ft	Horváth Kálmánné	2000 Ft
Pusztainé Nagy Erzsébet	1000 Ft	Pásztorcik Jánosné	2000 Ft
Pataki László	2000 Ft	Ilovsky Béla	5000 Ft
Pásztorcik Jánosné	2000 Ft	Valastyán Jánosné	2000 Ft
Rajki István és Rajki Istvánné	2000 Ft	Juhász-Nagy Mihály	2000 Ft
Verasztó Ferenc	3000 Ft	Kovács Lajos és felesége	1000 Ft
Csepregi Ervinné	2000 Ft	Benkő Barna	2000 Ft
Celuskáné Csepregi Alícia	2000 Ft	Boros Zsuzsanna	2000 Ft
Csótó Nagy Istvánné	2000 Ft	dr. Pál Istvánné	3000 Ft
Berta Károlyné	2000 Ft	Csizmadia Ferenc és felesége	2000 Ft
Dérené Csepregi Klára	2000 Ft	Csete család	5000 Ft
Hajdú Géza	5000 Ft	Barna Imre László	2000 Ft
Bencze Géza és felesége	15000 Ft	Dénes József és felesége	2000 Ft
Szalay Judit	1000 Ft	Tóth László	3000 Ft
Györgyi István	5000 Ft	Kovács Tiborné és Tímea	2000 Ft
Szász István és felesége	2000 Ft	Szekeres Józsefné	1000 Ft
Bojtos Lukács János	5000 Ft	Kovács Ferenc és felesége	2000 Ft
Nagy Dénesné	1000 Ft	Szokodi László	1000 Ft
Győri-Dani József és felesége	2000 Ft	Papp Vilmosné	5000 Ft
Sonkolyos Dezső és felesége	5000 Ft	Név nélkül, de Istennél tudva lévő 3 testvér	4000 Ft

A GYÖRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségi állapotú, rászoruló orosházi lakosoknak (felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

elvitteles vagy kiszállítással formában. Ennek díja kiszállítással **680 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat a kiszállítás díját (55 Ft) átvállalja, így egy adag ebéd 625 Ft. Szociális helyzetűtől függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető. Az igényt bejelenteni személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.), vagy a 06 68/412-402-es, illetve a 06 20/770-0456-os számon) lehet.

Orosházi
HARANGSZÓ

Kiadja: az Orosházi Evangélikus Egyházközség (5900 Orosháza, Thék E. u. 2.)
Felelős kiadó: Ördög Endre igazgatólelkész és Koszorús Oszkár
Tördelőszerkesztő: Szatmári László · **Nyomtatás:** Pergamen Kft., Orosháza